

7. ஐரோப்பியர் காலம்

நாயக்கர்கள் தமிழகத்தை ஆண்ட காலத்தில் இந்நாட்டில் பழம் பெருஞ் சமயங்களான சைவமும் வைணவமும் மக்களிடையில் நல்ல வளர்ச்சியைப் பெற்றிருந்தன. இசுலாமியர்கள் சூட்சியால், இசுலாம் சமயமும் இங்குப் பரவியது. ஐரோப்பியர் சனாடைய வருகையால் கிறித்தவ சமயமும் இங்குப் பரவத் தலைப்பட்டது. ஆங்கிலேயர் மக்களைக் கிறித்தவர்களாக்க தலைப்பட்டனர். ஆட்சியின் ஆதரவும் அவர்களுக்கு இருந்தது. இதற்கெனவே இங்கு வந்த ஐரோப்பிய பாதுரிமார்கள், பல்லா யிரக்கணக்கான மக்களைக் கிறித்துவ சமயத்திற்கு மாற்றினார்கள். சமய மாற்றம் நிகழ்கின்ற பொழுது இருவர்க்கிடையிலும் இருந்த மொழி மாறுபாட்டினை அவர்கள் உணர்ந்து கொண்டார்கள். 'மக்களின் அன்பைப் பெறுவதற்கு வழி, அவர்கள் மொழியைக் கற்று, அவர்களோடு கலந்து வாழ்தலே என்பதை நன்கறிந்த இவர்கள், தமிழ் மக்களோடு கலந்து வாழ்ந்து, தமிழ்மொழியைக் கற்று, அம் மொழி வாயிலாகத் தங்கள் சமயக்கொள்கைகளை நாட்டிற் பரப்பினார்கள். எத்தகைய இன்னல்கள் வந்துற்ற போதும் அவற்றிற்குச் சிறிதளவேனுஞ் சலியாது தங்கள் காரியத் திற் கண்ணுங் கருத்துமாயிருந்து உழைத்து வந்தமையால், கிறித்துவ சமயம் அக்காலத்தில் தமிழ் நாட்டில் வளரலாயிற்று. கிறித்துவக் குருமார்கள் சமயத்திற்குச் செய்து வந்த தொண்டு, தமிழிலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவிற்றென்றே கருதச் சிடக்கின்றது'' என்று, திரு.வி. செல்வநாயகம் குறிப்பிட்டுள்ளார்.!

தமிழில் உரைநடை வளர்ச்சி

தன் எண்ணங்களை வெளிப்படுத்த மனிதன் பேசும் மொழியைப் படைத்துக் கொள்வதற்கு முன்னால் தன் உணர்ச்சிகளைப் பாட்டின் மூலம் தெரிவித்துக் கொண்டான். என்று 'மொழி நூலறிஞர் யெஸ்பர்ஸன் குறிப்பிடுகின்றார்.' இதனால் ஒரு மொழியில் செய்யுளே உரைநடைக்கு முன் வழங்கியிருக்க வேண்டுமென்பது வெளிப்படை. 'இலக்கிய வரலாற்றில் கவிதையே உரைநடைக்கும் முற்பட்ட காலத்தாகும்' என்று அறிஞர் எமர்சன் கூறியிருப்பதும்² இக்கருத்துக்கு ஆரண் செய்வதாகும். தமிழில் ஐரோப்பியர் வருகைக்கு முன்னர் உரைநடை அமைந்திருக்கவில்லை என்ற கூற்று முழுதும் கொள்ளக் கூடியதன்று; ஐரோப்பியர் தொடர்பால் 'உரைநடை' என்ற இலக்கியப் பிரிவு தனிக் கலையாய் வளர்ந்தது எனலாம். உரைநடை, வளர்ச்சியினையும் வாழ்வினையும் பெற்றது அவர்களால் எனலாம். தொல்காப்பியத்திலேயே உரைநடையைப் பற்றிய குறிப்பினைக் காண்கிறோம். உரைநடையும் செய்யுளும் கலந்த நூல்கள் அக்காலத்தில் எழுந்திருந்தன என்பதே அக்குறிப்பாகும். இதனை,

'தொன்மை தானே

உரையொடு புணர்ந்த பழைமை மேற்றே'³

என்று தொல்காப்பியனார் செய்யுளியலில் குறிப்பிடுகின்றார். இதனை 'உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள்'

என்று அக்காலத்தில் வழங்கினார். பெருந்தேவனார் பாரதமும், நகடுர் யாத்திரையும் இவற்றிற்குச் சான்றுகளாகப் பழைய உரை நூல்களில் காட்டப்படுகின்றன. மேலும், தொல்காப்பியனார்,

'அங்கதம் முதுசொல்லொ டவ்வேழ் நிலத்தும்'

என்ற பொருளியியலிலும் ஒரு நூற்பாவினை அமைக்கிறார். இந்நூற்பா, நூல் புணர்க்கும் முறை ஏழு பிரிவென்றும் அவற்றில் ஒன்று 'உரையாப்பு' வகை என்றும் விதந்தோதுகிறது. அவ்வுரை நடையினை நான்கு வகையாக அவரே பிரித்துரைக்கிறார்.

'பாட்டிடை வைத்த குறிப்பி னானும்
பாவின் றெழுந்த கிளவி யானும்
பொருண்மர பில்லாப் பொய்ம்மொழி யானும்
பொருளொடு புணர்ந்த நகைமொழி யானுமென்று
உரைவகை நடையே நான்கென மொழிப.'²

இதனால், உரைநடையும் செய்யுளும் கலந்துள்ள நூல்களும், பாராட்டிற்கு உரையாகக் கூறப்படும் உரை நூல்களும், ஒரு பொருளின்றிப் பொய்படத் தொடர்ந்து சொல்லும் நவீனங்களும், நிகழ்ந்து ஏதுவாகிய நாடகங்களும், சிறு கதைகளும் உரைநடை நூல்களாம் என்பது பெறப்படுகின்றது.³

சிலப்பதிகாரத்தில் செய்யுள்களுக்கு இடையில் சில இடங்களில் உரைநடை விரவி வருவதனைக் காணலாம். இஹயனார் அகப்பொருள் உரையில் சிறிது கடினமான நடையில் அமைந்த உரைநடை காணப்படுகிறது. இடைக் காலத்தில் வடமொழி கலந்த தமிழ் உரைநடையினைச் சமண ஆசிரியர் சிலர் 'மண்ப்பிரலாசம்' என்னும் நடையில் எழுதினர் என்று ஸ்ரீ பூரணம், கத்திய சிந்தாமணி முதலிய நூல்களால் அறியலாம். பதினான்காம் நூற்றாண்டில் தொல்காப்பியம், சங்க நூல்கள், சங்கம் மருவிய கால நூல்கள் முதலியவற்றிற்கு உரை செய்திய இளம்பூரணர், நச்சினார்கினியர், அடியார்க்கு நல்லார்,

பேராசிரியர், சேனா வரையர், பரிமேலழகர் முதலியோர்
 தீட்பமான, செறிந்த உரைநடையினை எழுதியுள்ளனர். வைணவ
 உரையாசிரியர் நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தத்திற்கு
 மணிப்பிரவாள நடையில் உரை செய்தனர். சைவ சித்தாந்த
 சாத்திரங்களுக்கும் சைவ சமயப் புலவர் உரை கண்டுள்ளனர்.
 அந்தக் காலத்தில் செய்யுள் அமைப்பே உரைநடையினும்
 இலக்கியத்தில் பெரிதும் பயிலப்பட்டது எனலாம். 'இலக்கியம்,
 இலக்கணம், சோதிடம், மருத்துவம், நிகண்டு முதலிய அனைத்து
 நூல்களும் செய்யுள் நூல்களாகவே துலங்கின. அக்காலத்தில்
 பனையேடைகளில் இரும்பெழுத்தாணிக் கொண்டு எழுதினர்.
 இது, இக்காலத்தில் தாளில் பேனாவால் எழுதுவது போன்ற எளிய
 செயலன்று. 'சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்தல்' என்ற
 முறையால்தான் அடர்ந்த இடர்ப்பாடு களையப்பட முடிந்தது.
 ஒரு கருத்தை உரைநடையில் சொல்வதைவிடச் செய்யுளில்
 சொல்வதால் காலச் சுருக்கத்தையும் முயற்சி எளிமையையும்
 பெற இயலும். அச்சுப் புத்தகங்கள் இல்லாத காலமாதலால்
 நூல்களைப் பயில்வதற்கும், பயிற்றுவதற்கும் மனதில்
 கொள்வதற்கும் மனப்பாடம் செய்யப்பட வேண்டிய அவசியம்
 ஏற்பட்டது. செய்யுளை மனப்பாடம் செய்வதே எளிய விரைந்த
 செயல். இவ்வாறான காரணங்களால் செய்யுள் வழக்கே
 ஐரோப்பியர் வருகைக்கு முன் பெருவழக்காயிருந்தது. இதே
 நிலைமையினை ஐரோப்பியர் நன்கு குறிப்பிட்டுள்ளனர். 'தமிழர்
 உரை எழுதும் பழக்கம் இன்னும் தொடக்க நிலையில்
 இருக்கிறது. விரைவாகவும் சரமாரியாகவும் கவிபாடக்கூடிய
 புலவர் உரைநடையிற் சில சொற்றொடர்கள் எழுத்த்
 தெரியாமலிருக்கின்றனர்' என்னும் கருத்துப்பட வின்ஸ்லோவின்
 தமிழ் - அங்கில அகராதியின் முகவுரையில் எழுதப்
 பட்டிருக்கிறது. 'மருத்துவம், கணிதம், இலக்கணம், நிகண்டு
 முதலிய எல்லா நூல்களும் (அவற்றின் உரைகளைத் தவிர)
 செய்யுளிலே இயற்றப்பட்டிருக்கின்றன. 'உரைநடையில் நூல்
 இயற்றும் வழக்கம், ஐரோப்பியரின் தொடர்பால் ஏற்பட்டதாகும்'
 என்று தமிழைப் பற்றி மர்டாக் கிரை எழுதியிருக்கிறார்.'

மேனாட்டுக் கிறித்தவர்கள்

தத்துவ போதக சுவாமி (Robert de Nobile)

உயர்குல இந்துக்களைக் கிறித்தவராக்கும் நோக்கத்தோடு இத்தாலியிலிருந்து வந்த அவர், அதற்கேற்றவாறு நடை உடை பாவனைகளைப் பிராமணர்போல் மாற்றிக் கொண்டார். மதுரையிலே வாழ்ந்த இவர் மயிலாப்பூரில் 1656இல் காலமானார். இவர் ஞானோபதேச காண்டம், மந்திர மாலை, ஆத்தும நிர்ணயம், தத்துவக் கண்ணாடி, ஏசுநாதர் சரித்திரம், ஞான தீபிகை, நீதிச் சொல் முதலிய பல உரைநடை நூல்களை எழுதினார். ஆனால் அவை மறைந்தொழிந்தன.

வீரமா முனிவர்

கான்ஸ்டன்டின் ஜோசப் பெஸ்கி (Constantine Joseph Beschi) என்ற இயற்பெயர் கொண்ட இவர் கி.பி. 1700 இல் தமிழ் நாட்டுக்கு வந்து மதுரை சுப்பிரதீபக் கவிராயரிடம் தமிழ் கற்றுத் தேறினார். இவர் தமிழ் எழுத்துக்களில் ஒரு நல்ல சீர்திருத்தத் தினைக் கொணர்ந்தார். முற்காலத்தில் எகர ஒகரக் குற்றெழுத்து களும் நெட்டெழுத்துகளும் வேறுபாடின்றி ஒரே மாதிரி எழுதப் பட்டன. இதனை மாற்றி, குற்றெழுத்தின்மேல் புள்ளியிட்டும், நெட்டெழுத்தின் மேல் புள்ளியிடாமலும் எழுதும் சீர்திருத்தத் தினைக் கொணர்ந்தார். மேலும் உயிர்மெய் எகர ஒகரங்களில் மற்றொரு சீர்த்திருத்தத்தினையும் புகுத்தினார். யகர உகர உயிர் மெய்க் குற்றெழுத்துகளை அக்காலத்தில் மேலே புள்ளியிட்டு எழுதினார்கள். "உதாரணம் கெ பெ செ (இவை குற்றெழுத்து) கெ பெ செ (புள்ளி பெறாத இவை நெட்டெழுத்து; கே. பே. சே என்று வாசிக்கப்பட்டன). கொம்பு பெற்று வருகிற இந்த எழுத்துக்கள் குற்றெழுத்துக்கும் நெட்டெழுத்துக்கும் ஒரே மாதிரி எழுதப்பட்டப் படியால், அவற்றின் வேறுபாட்டை எளிதில் தெரிந்து கொள்ளும் பொருட்டு, வீரமா முனிவர், நெட்டெழுத்துக்குக் கொம்பை மேலை சுழித்தெழுதும் வழக்கத்தை உண்டாக்கினார்." அம்முறையே, இப்பொழுதும் வழக்கில் உள்ளது. 'பண்டை நிகண்டுகளில் அமைந்த பதங்கள் என வரிசைப் படுத்திச் 'சதுர் அகராதி' என்னும் பெயரால் அர்யதோர் நூலை அவர் வெளியிட்டார்.' அதுவே பிற்காலத்தில் எழுந்த பேரகராதி களுக்கெல்லாம் அடிப்படையாய் அமைந்தது.' இவர் எழுதிய 'பரமார்த்த குரு கதை' நகைச்சுவை நிரம்பியது; நயம் கெழுமியது. 'திருக்காவலூர்க் கலம்பகம், அடைக்கல மாலை, அன்னை அழுங்கல் அந்தாதி, கித்தேரியம்மாள் அம்மானைத் கலிவெண்பா என்னும் பிற செய்யுள் நூல்களையும் 'தொன்னுல் விளக்கம்' என்ற ஐந்திலக்கணங்களைக் கூறும் இலக்கண நூலையும் இவர் செய்துள்ளார்.

சீகன் பால்க் ஐயர்

இவர் 1706இல் தரங்கம்பாடிக்கு வந்து, முதன்முதல் இங்கே பிராட்டஸ்டண்டு கிறித்தவ சமயத்தைப் பரப்பினார். முதன் முதலில் தமிழ்ப் புத்தகங்களை அச்சிட்டு வெளியிட்டார். தமிழ்

இலத்தீன் இலக்கணத்தையும், தமிழ் இலத்தீன் அகராதியின் சில பகுதிகளையும் இவர் ஹலி நகரத்தில் அச்சிட்டிருக்கிறார்.

எல்லிஸ் துரை

இவர், திரு. முத்துச்சாமிப் பிள்ளையவர்களைக் கொண்ட பழைய ஏட்டுச் சுவடிகளைச் சேகரித்தார். அவரைக் கொண்டு வீரமாமுனிவர் வரலாறு வெளிவரச் செய்தார். திருக்குறளின் முதல் பதின்மூன்று அதிகாரங்களுக்கு முதன் முதலில் ஆங்கிலத்தில் உரை எழுதியுள்ளார்.

இரேனியுஸ் ஐயர்

போப்பையரால் பாராட்டப்பட்ட இவர், பாளையங்கோட்டையில் சமயத் தொண்டாற்றினார். மக்களுக்கு முடிந்த அளவில் உதவி புரிந்த இவர், 'வேத உதாரணத் திரட்டு' என்னும் உரைநடை நூலை ஆக்கியுள்ளார்.

போப்பையர் (Rev. G.U. Pope)

ஆங்கில நாட்டவரான இவர், தமிழ்நாட்டின் பல்வேறு இடங்களில் பள்ளிக் கூடங்களையும், சமயப்பள்ளி (Missions) களையும் நிறுவினார். ஆக்ஸ்போர்டு பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ் ஆசிரியராய்ப் பணி புரிந்தார். இவர் மேலை நாட்டார்க்குத் தமிழகத்தின் கலைச்செல்வத்தைக் காட்டினார்; நீதியின் நீர்மையை உணர்த்தினார்; ஞானச் செல்வத்தை வழங்கினார்; தமிழ்ப்பணியே தம் உயிர்ப் பணியாகக் கொண்டார் எனலாம். இவர் திருக்குறள் முழுவதையும் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து

அத் தூலின் பெருமையினை உலகநியச் செய்தார். திருவாசகத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து 'இருவினை கடந்த செய்வன் இசைத்த வாசகத்தையெல்லாம் வருவினையாட்டாத் போலும் மறுமொழி யதனில் வைத்தீர்' என்று பேராசிரியர் சூலியன் விவ்ஸலின் பாராட்டினைப் பெற்றார். நாலடியார் முழுவதனை யும், புறநானூறு, புறப் பொருள் வெண்பாமாலை முதலிய நூல்களில் சில பாடல்களையும் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்துள்ளார். தமிழ் இலக்கியத்தின் பெருமையினைக் கட்டுரையாக ஆங்கிலச் செய்தித்தாள்களில் எழுதிப் பரப்பினார். தமது கல்வறையில் 'போப்பையர் - ஒரு தமிழ் மாணவர்' என்ற வாசகம் எழுதப்படல் வேண்டும் என்று இவர் ஆசைப்பட்டார். இவர் தமிழ் ஆர்வத்திற்கு இவ்விருப்பம் ஒன்றே போதிய சான்றாகுமன்றோ? எந்நாட்டில் பிறந்தாலும், எந்நாட்டில் இறந்தாலும், போப்பையரைப் போன்றவர் சிறந்த தமிழரே என்பதில் தடையும் உண்டோ. 11

கால்டுவெல் ஐயர்

இவர், 1889-இல் அயர்லாந்து நாட்டிலிருந்து தமிழ்நாடு வந்து திருநெல்வேலியில் இடையன் குடியில் தங்கித் தாம் ஒருவராகவே இலட்சம் பேரைக் கிறித்தவர்களாக்கினார். இவர், 'திருநெல்வேலிச் சரித்திரம்' என்னும் நூலை ஆங்கிலத்தில் எழுதினார்; இது தவிர, 'நற்கருணைத் தியான மாலை', 'தாமரைத் தடாகம்' என்னும் இரு நூல்களையும் இயற்றினார். இவருடைய பெயர் இன்றளவும் புகழ் பூத்து நின்று நிலவுவதற்குக் காரணம். இவர் எழுதிய திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் (A comparative Grammar of the Dravidian family of Languages) என்னும் நூலாகும். தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் முதலான திராவிட மொழிகள் ஓரினத்தைச் சார்ந்தவை என்பதை உலகத்திற்கு எடுத்துக் காட்டிய பெரியார் இவரே. இவருக்குத் தமிழர் நன்றிக் கடன் பட்டவர் ஆவார்.

தமிழ்க் கிறித்தவர்கள்

இங்கு வாழ்ந்துவந்த தமிழர் பலர் ஐரோப்பியர்களால் சமயமாற்றம் செய்யப்பட்டுக் கிறித்தவர்களாகி அந்தச் சமயத்திற்குத் தொண்டு செய்தனர். சிறு நூல்களையும் எழுதினர்.

வேதநாயகம் பிள்ளை

இவர், குளத்தாரிலே பிறந்து மாண்புமிகு முனிசிப்பாக வேலை பார்த்தவர். எல்லாச் சமயத்தினரும் மணம் பான்மையோடு வாழவேண்டுமென்ற உடையவர். இதனைச் 'சர்வ சமய சமரச கீர்த்தனை' இவர்தம் நூலால் அறியலாம். மேலும் இவர் 'சர்வ சமய சமரச கீர்த்தனை' என்ற நூலையும், 'பெண்களுக்குக் கல்வி தரும் என்பதை வலியுறுத்தும் முறையில் 'பெண்மதி நூலையும் எழுதியுள்ளார். இவர் தமிழ் இலக்கியத்திற்குச் சிறப்பான தொண்டு தமிழில் முதன்முதல் 'பிரதாப முதலிய சரித்திரம்' என்ற நாவலை எழுதியதாகும். தமிழ் நாட்டில் நாவல் துறைக்கு வித்திட்டவர் இவரே. 'சுகுண கந்தரி' என்ற நாவலும், 'சத்திய வேத கீர்த்தனை' என்ற நூலும் இவர்தம் காலத்தில் எழுதப்பட்டவைகளாகும்.

H.A. கிருஷ்ணப் பிள்ளை

திக்கெலாம் புகழும் திருநெல்வேலியிலே ரெட்டியார் பட்டியில் வேளாளர் மரபில் தோன்றிய இவர், கிறித்துவ சமயத்தினைச் சார்ந்தார். இவர் ஜான் பனியன் (John Bunyan) என்னும் மேனாட்டு ஆசிரியர் எழுதியுள்ள துறக்கப் பயணம் (Pilgrims progress) என்னும் நூலினைத் தமிழ்ப்படுத்தினார். அந்நூலை தமிழில் 'இரக்ஷணிய யாத்திரிகம்' எனப்படுவது. இக்காவியத்தின் வரும் உருக்கமான ஒரு பாடலைக் காண்க. ஏகநாதர் பொறுமையினைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது இப்பாடல்:

"தன்னரிய திருமேனி சதைப்புண்டு தவிப்பெய்தி
பன்னரிய பலபாடு படும்போதும் பரிந் தெந்தாய்,
இன்னதென அறிகில்லார் தாஞ்செய்வ திப்பிழையை
மன்னியும் என் றெழிற்கனிவாய் மலர்ந்தார்நம்

அருள்வள்ளல்"

"சைவ நாயன்மார்களும் வைணவ ஆழ்வார்களும் பாடிய திருப்பாசுரங்களின் மணம் இரக்ஷணிய மனோகரத்தில் கமழ்கின்றது இறைவனது பேரின்ப வெள்ளம் பொங்கிப் பெருகிப் பூரணமாக நிற்கும் நிலையினைக் கண்டு அதனைப் பருகுமாறு பரிந்தழைக்கும் தாயுமானவர் முதலிய ஆன்றோர் பாடல்களில் உள்ள ஆர்வம் இரக்ஷணியப் பாடல்களிலும் அமைந்து நம் உள்ளத்தை அள்ளுகின்றது."

வேதநாயக சாஸ்திரியார்

திருநெல்வேலி நகரில் பிறந்த இவர், பராபரன் மாலை, ஞானக்கும்மி, ஆதியானந்தம், ஞான ஏற்றப்பாட்டு என்னும் நூல்களை எழுதியுள்ளார். ஏசுநாதர் பெருமையினை விளக்கப் 'பெத்லகேம் குறவஞ்சி' என்ற நொண்டி நாடகத்தினையும் இயற்றியுள்ளார்.

உவின்சுலோ

1862ஆம் ஆண்டில் ராட்லர் எழுதிய அகராதியினைப் பின்பற்றி, இவர் தமிழ் ஆங்கில அகராதியினை வெளியிட்டார்.

தமிழ்க் கவிஞர்கள்

திரிகூடராசப்பக் கவிராயர்

'குளிர் தூங்கும் குற்றாலம்' பற்றிய நூல்களை இனிமையுற இயற்றிய இவர், தென்காசிக்கருகே மேலகரத்தில் பிறந்தவர். குறவஞ்சிகளிலே தலையாயதாக எண்ணப்படுவது இவரால் இயற்றப்பட்ட திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சியாகும். குற்றாலத் தலபுராணமும் இவர் இயற்றியதே. 'குற்றாலக் குறவஞ்சி' என்னும் நூல் இனிய சந்த அமைப்புகளோடு, எளிய சொற்களால் இயன்ற அரிய நூல். இதில் உள்ள கண்ணிகள் முதலியன கருத்தை உருக்கும் மோனை எதுகை நயங்களோடு நுண்ணிய பொருட்செறிவும் கொண்டிருக்கின்றன.!

குறவஞ்சி - பெயர்க்காரணம்

பாட்டுடைத் தலைவன் உலாவரக் கண்ட தலைவியொருத்தி அவன்மீது காதல் கொண்டு வாடி விரக வேதனையால் தவிக்கும்போது, குறக்குல மகளொருத்தி அவளுக்குக் குறி கூறிப் பரிசில் பெறுவதான செய்திகளைக் கூறும் சிற்றிலக்கிய மாதலின் 'குறவஞ்சி' என்னும் பெயர்த்தாயிற்று. குறக்குலத்தைச் சார்ந்த பெண், 'குறவஞ்சி' எனப் பெற்றாள்.

வடமலையப்பப் பிள்ளையார்

சீரங்கத்திற்கு அருகே நிலக்கிழார் குடியிலே பிறந்த இவர், பதினெண் புராணத்தில் ஒன்றான மச்ச புராணத்தை இயற்றினார். இவர் கலைஞர்களை ஆதரித்தார் என்பதைச் 'செந்தமிழ்க்குதவும் தியாக வாருதி' என்று இவர் வழங்கப்படுதலால் அறியலாம். இவர்,

"நாலுற்றுக் கோவையும் நாற்கவி வண்ணமும்
பலர்புகழ் நீர்த் தலபு ராணமும்
இருநிலம் புகழு மொருகலம் பகமும்"

இயற்றியமையை உணர்கிறோம். மேலும், 'வடமலை வெண்பா' என்ற நூலையும் நூற்றாண்டு.

இராமச்சந்திரக் கவிராயர்

மக்கள் மதிப்பினைப் பெற்ற நகைச்சுவை தழுவிய இனிய எளிய பாடல் பாடுவதில் வல்லவராய்த் திகழ்ந்த இவர், எல்லீசராற் பெரிதும் பாராட்டப்பட்டவர். 'துன்பங்கள் அலைபோல் அடுக்கடுக்காக வரும்' என்ற கூற்றினை மெய்ப்பிக்க இவர் ஒரு பாடல் இயற்றியுள்ளார்:

"ஆவீன் மழைபொழிய இல்லம்வீழ
அகத்தடியாள் மெய்நோவ அடிமை சாவ
மாவீரம் போகுதென்று விதை கொண் டோட
வழியிலே கடன்காரர் மறித்துக் கொள்ளச்
சாவோலை கொண்டொருவன் எதிரே செல்லத்
தள்ளவொண்ணா விருந்துவரச் சர்ப்பம் தீண்டக்
கோவந்தர் உழுதுண்ட கடமை கேட்கக்
குருக்களோ தட்சணைகள் கொடுவென் றாரே."

மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை

இவர் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பெரும் புலவராக 'மகா வித்துவான்' என்னும் சிறப்போடு துலங்கினார். நால்வகைக் கவி பாடுவதிலும் திறமை வாய்ந்த இவர் நாளொன்றுக்கு முந்நூறு பாட்டுகள் பாடினார் என்பர். திரிசிரபுரத்தில் பிறந்த இவர், துறைசை ஆதினப் புலவராய்த் தமிழ் வளர்த்தார். இவருக்கு மாணவர்களுக்குப் படிப்புச் சொல்லி கொடுப்பதில் ஆர்வம் அதிகம். மகாமகோ பாத்தியாய டாக்டர் உ.வே. சாமிநாத ஐயர்

இவரிடம் கல்வி பயின்றவரே. இவர் பதினாறு நவ புராணங்களும் பத்துப் பிள்ளைத் தமிழ் நூல்களும், நான்கு மாலைகளும், பதினாறு அந்தாதிகளும் பாடினார் என்பர். நவபுராணத்தில் திரு நாகைக் காரோணப் புராணமும், பிள்ளைத் தமிழில் சேக்கிழார் பிள்ளைத் தமிழும், மாலை நூல்களில் திருவானைக்கா இரட்டை மணி மாலையும், அந்தாதிகளில் தில்லை யமக அந்தாதியும் சிறப்பானவை. இவை தவிரச் சிறு காப்பியங்களும் தினப்பாடல்களும் பாடியுள்ளார் குமரகுருபரர் வரலாற்றினையும் சிவஞான முனிவர் வரலாற்றினையும் இவர் எழுதியுள்ளார். இவருடைய 'சேக்கிழார் பிள்ளைத் தமிழ்' பலராலும் பாராட்டப் படுவது: சேக்கிழார்பால் இவர் கொண்ட பற்றினைத் தெரிவிப்பது. இவரைப் போன்று எண்ணிறந்த பாடல்களைத் தமிழில் எழுதியவர் வேறு இவர் எனலாம்.

இராமலிங்க அடிகள்

இவர் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலே சமயத்துறையில் ஓர் ஒளி விளக்காய்த் திகழ்ந்தார். தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் மருதூரில் பிறந்த இவர், சென்னையிலும் கருங்குழியிலும் வாழ்ந்து, இறுதியில் வடலூரில் தமது ஐம்பத்து ஒன்றாம் வயதில் மறைந்தார். இவருடைய தந்தையார் பெயர் இராமையாபிள்ளை; தாயார் பெயர் சின்னம்மையார். நல்ல நாவன்மை வாய்க்கப் பெற்ற இவர், புராண விரிவுரையாற்றுவதில் இளமையிலேயே சிறந்து விளங்கினார். மனுநீதிச் சோழன் வரலாற்றை 'மனுமுறை கண்ட வாசகம்' என்ற சிறந்த உரைநடை நூலாக எழுதியுள்ளார். மேலும், இவர் கண்ணுடை வள்ளலாரின் ஒழிவிலொடுக்க நூலின் சிறப்புப் பாயிர விரிவுரை, சிவநேச வெண்பா, நெஞ்சறிவுறுத்தல், மகாதேவமாலை, இங்கித மாலை முதலிய நூல்களையும் இயற்றியுள்ளார். கொல்லாமையைச் 'சீவ காருண்யம்' என்ற நடைப்பில் 'பிள்ளைப் பெருவிண்ணப்பமாகக்' கூறுகின்றார்; இறைவனை நோக்கி மனங்கசிந்து உருகின்றார்.

"அப்பாநான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டும்
ஆருயிருக் கெல்லாம் நான் அன்புசெயல் வேண்டும்"

என்பதே இவர் இறைவன்பால் வேண்டும் வேண்டுகோள்.

"எத்துணையும் பேதமுறாது எவ்வயிரும்
தம்முயிர்போல எண்ணி உள்ளே

ஒத்துரிமை உடையவராய் உவக்கின்றார்
யாவரவர் உளந்தான் சுத்த
சித்துருவாய் எம்பெருமான் நடம்புரியும்
இடம் எனநான் தேர்ந்தேன் அந்த
வித்தகர்தம் அடிக்கு ஏவல் புரிந்திடஎன்
சிந்தைமிக விழைந்த தாலோ!''

என்ற பாட்டால் வள்ளலார் கண்ட நெறியினை அறியலாம்.

யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழ்ப் புலவர்கள்

தமிழ்நாடும் இலங்கையும் அரசியல், மொழி, சமுதாயம், பண்பாட்டுத் தொடர்பு கொண்டுள்ளன. தமிழார்வம் கொண்டு தமிழ் வளர்த்த பெரியோர் பலரை இலங்கை ஈன்றெடுத்திருக்கிறது. சமயம், கல்வி, இலக்கியம், இலக்கணம் முதலான பல்வேறு துறைகளிலும் அவர்கள் தொண்டாற்றி யுள்ளார்கள். அவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர் இருவர். ஒருவர், ஆறுமுக நாவலர்; மற்றொருவர் திரு.சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளை ஆவர்.

ஆறுமுக நாவலர்

ஆறுமுக நாவலர், கி.பி. 1823ஆம் ஆண்டு, யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரிலே பிறந்தார். சைவ சமயப் பற்றில் இவர் மனம் ஆழ்ந்திருந்தது. சைவமும் தமிழும் தம்மிரு கண்களெனக் கொண்டார். இரண்டினையும் வளர்க்க யாழ்ப்பாணத்திலும் சிதம்பரத்திலும் கல்லூரிகள் நிறுவினார். கிறித்துவ சமயம் பெரிதும் பரவி வளர்ந்தபோது, பழைய சமயமாம் சைவ சமயத்திற்குப் புத்துயிர் அளித்தார். சென்னையில் ஓர் அச்சுக் கூடத்தினை நிறுவி, இலக்கண நூல்களையும் சைவசமய நூல்களையும் திருத்தமாகப் பதிப்பித்தார். சமயச் சொற்பொழிவாற்று வதில் தலைசிறந்து விளங்கிய இவர், பள்ளிச் சிறுவர்களுக்குப் பாடப் புத்தகங்களும் எழுதினார்; பல உரைநடை நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். இதனால் இவரை அறிஞர் வி.கோ. குரிய நாராயண சாஸ்திரியார், 'வசன நடை கைவந்த வள்ளலார்' எனப் பாராட்டியுள்ளார், 'வைதாலும் வழுவின்றி வைவாரே' என்ற பாராட்டுரையும் இவர் குறித்து எழுந்ததே. ஆங்கில உரை நடைக்கு ஒரு டிரைடன் (Dryden)போலத் தமிழுக்கு ஆறுமுக நாவலர் வாய்த்தார். இவரை,

“நல்லைநகா ஆறுமுல் நாவலா பறநறுலமுற
சொல்லுதமி மெய்க்கே கருதி எங்கே?”

என்று திரு. சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை பாராட்டியுள்ளார்.

சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளை

திரு. சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை, வைரநாதப்பிள்ளையின் மைந்தராய், யாழ்ப்பாணத்துச் சிறுப்பிட்டியில் 1832ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். சைவ சமயப்பற்று நிறைந்த இவர், கிறித்தவர் களோடும் நெருங்கிப் பழகினார். 1857ல் நிறுவப்பட்ட சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் முதன் முதல் பி. ஏ. பட்டம் பெற்றார். அரசினர் பதவி வகித்த இவர், அதுநாள் வரை அச்சேறாமல் பனையோலையில் தவம் கிடந்த ஒலைச் சுவடிகளையெல்லாம் சேகரித்துப் பரிசோதித்துப் பதிப்பிக்கத் தொடங்கினார். தொல் காப்பியம் நச்சினார்க்கினியம் சேனாவரையம்; வீரசோழியம், இறையனார் அகப்பொருளுரை, இலக்கண விளக்கவுரை முதலிய இலக்கண நூல்களையும், கலித்தொகை, தணிகைப்புராணம், குளாமணி முதலிய இலக்கிய நூல்களையும் பதிப்பித்தார்; தாமாகவே சில நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். சிறந்த பதிப் பாசிரியர் என்று நாம் இவரைப் போற்றுகிறோம். இவரைக் குமாரசாமிப் புலவர் என்பார்,

“ஏட்டி விருந்த அருந்தமிழ் நூல்க னெனைப்பலவுந்
தீட்டி வழக்களைந்-தச்சினி லாக்குபு செந்தமிழ்சேர்
நாட்டி லளித்துயர் தாமோத ரேந்திரன் நண்ணுபுகழ்
பாட்டி லடங்குந் தகைத்தோ புலவர்கள் பாடுதற்கே”

என்று புகழ்ந்து பாடியுள்ளார்.

பிற புலவர்கள்

யாழ்ப்பாணத்தில் பிறந்து தமிழ்த் தொண்டாற்றியவர்களாகப் பல புலவர்கள் விளங்குகிறார்கள். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலே யாழ்ப்பாணத்து அராலி என்னும் பகுதியில் பிறந்தவர் விசுவநாத சாஸ்திரியார் ஆவர். வண்ணக் குறவஞ்சி, நகுமலைக் குறவஞ்சி இரண்டும் இவர் இயற்றியனவே. சிலேடைக் கருத்துகள் அமைத்துப் பாடுவதில் இவர் வல்லவர். ஆறுமுக நாவலரின் ஆசிரியரான சேனாதிராயர் நல்லைக் குறவஞ்சியும் நல்லை வெண்பாவும் இயற்றினார். இவர் தமிழகராதி ஒன்றையும் தொகுத்தார் என்பர். தாமோதரம் பிள்ளையின் ஆசிரியரான

19, 20ஆம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் அறிஞர்கள்

பூண்டி அரங்கநாத முதலியார், கி.பி. 1844-இல் பிறந்து, சென்னை மாநிலக் கல்லூரியில் கணித ஆசிரியராய்ப் பணியாற்றினார். தியாகராச செட்டியாரின் நட்புக் கிடைக்கப் பெற்ற இவர், காஞ்சி ஏகம்பாநாதர் பேரில் கச்சிக் கலம்பகத்தை இயற்றி அழியாப் புகழ் பெற்றார். 1893ஆம் ஆண்டில் மறைந்த இவரை நினைவுபடுத்தும் வண்ணம், மாநிலக் கல்லூரியின் ஒரு பகுதி விளங்குகிறது. பச்சையப்பன் கல்லூரியின் தமிழ்ப் பேராசிரியராய் விளங்கிய திரு. செல்வக் கேசவராய முதலியார், கம்பர், திருவள்ளூர் முதலிய புலவர் பெருமக்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றினை எழுதியுள்ளார். சென்னைத் தபால்நிலைய மேற்பார்வையாளராய் இருந்த திரு. கனக சபைப்பிள்ளை

தமிழராய்ச்சியில் திளைத்து, 'ஆயிரத்து எண்ணூறு ஆண்டு களுக்கு முற்பட்ட தமிழர்' (The Tamils 1800 years ago) என்னும் நூலினைத் தந்துள்ளார். தமிழர் தம் புகழ்மிக்க பழைய நூலினைத் தந்துள்ளார். தமிழர் தம் புகழ்மிக்க பழைய வரலாற்றினை இந்நூல் பரக்கப் பேசுகிறது. காவல்துறையில் (Police Department) உயர்ந்த பதவி வகித்த திரு. பாவனந்தம்பிள்ளை அவர்கள் 'பவானந்தர் கழகத்'தை நிறுவி, பல தமிழ் நூல்களைப் பதிப்பித்துத் தமிழுலகிற்கு அளித்தார்.

மதுரை மாவட்டத்தில் சோழவந்தானில் வேளாளர் குலத்தில் பிறந்த அரசஞ் சண்முகனார் இலக்கிய இலக்கணங்களிலும், சித்தம், சோதிடம் முதலிய துறைகளிலும் சிறப்புற்றுத் திகழ்ந்தார். இவர் சிறந்த திறனாய்வாளராய் விளங்கினார் என்பதற்கு, இவர் எழுதிய திருக்குறளராய்ச்சியும், தொல்காப்பியப் பாயிர விருத்தியும் சான்று பகர வல்லன. யாழ்ப்பணத்திற் பிறந்து தமிழ்ப் புலவர்களுக்கு வழிகாட்டியாய் விளங்கியவர் திரு. கனகசுந்தரம் பிள்ளை. 'இல்லாண்மை' என்னும் நூலும், 'தமிழ் நாவலர் சரிதை'யும் இவர் இயற்றியனவே ஆகும். இவர் நூல்களைப் பிழையற அச்சிடுவதிலும் வல்லவராய்த் திகழ்ந்தார். பின்னத் தூரிற் பிறந்த திரு. நாராயணசாமி ஐயர் அவர்கள், தம் சங்க இலக்கியப் பயிற்சி எல்லாம் விளங்க 'நற்றிணை'க்கு ஒரு நல்ல உரையினை ஆக்கியுள்ளார். தஞ்சை மாநகரில் வழக்கறிஞர் தொழில் நடத்தி திரு. கே. எஸ். ஸ்ரீநிவாசபிள்ளை, 'தமிழ் வரலாறு' என்னும் ஆராய்ச்சி நூலை அளித்துள்ளார்.

டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர்

திரிசிரபுரம் மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளையின் மாணவராம் உத்தமதானபுரம் வே. சாமிநாத ஐயர் இன்று 'தமிழ்த் தாத்தா' என வழங்கப்படுகிறார். இவர் ஊர் ஊராகச் சென்று, செல்லுக்கும் கறையானுக்கும் இரையாகிக் கொண்டிருந்த ஓலைச் சுவடிகளையெல்லாம் திரட்டி வந்து, அவைகளைத் திருத்தமான முறையில் பதிப்பித்தார். இவர் பதிப்பித்த நூல்களை விரிக்கும் பெருகும். ஒவ்வொரு நூலினையும் உட்புகுந்து படித்து ஆழ்ந்த பொருள்களையெல்லாம் அரிதின் முயன்று கண்டு, நூற் பொருளைத் திறம்பட எளிய சொற்களால் புலப்படுத்துதல் இவருடைய தனிச்சிறப்பாகும். கதைச் சுருக்கம், பாடியவர்

வரலாறு, பாடப்பட்டோர் வரலாறு, மேற்கோள்கள், இன்ன பிற செய்திகள் எல்லாம் இவர் உரையில் துலங்கும் ஆசிரியர் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையின் வாழ்க்கை வரலாற்றையும் எழுதியுள்ளார். 'புதியதும் பழையதும்,' 'கண்டதும் கேட்டதும்', 'நினைவு கஞ்சரி' முதலியன இவர் இயற்றிய உரைநடை நூல்களாகும். ஜனங்களைப் பதிப்பிக்கும் முறையில் மற்றவர்களுக்கு வழிகாட்டியாய் விளங்கிய இவர், 86 வயதுவரை வாழ்ந்தார்.

"குடந்தைநகர்க் கலைஞர் கோவே!

பொதியமலைப் பிறந்த மொழி வாழ்வறியும்
ஔயறிவாய் அவர் நெஞ்சின் வாழ்த்தறிவாய்,
இறப்பின்றித் துலங்கு வாயே!"

என்று பாரதியார் இவரைப் பாராட்டியுள்ளார்.

பண்டிதமணி

மகா மகோபாத்திய பண்டிதமணி மு.கதிரேசன் செட்டியார் அவர்கள், மகிபாலன்பட்டியிற் பிறந்து, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ்ப் பேராசிரியராய்த் திகழ்ந்தார். இருமொழிப் புலமை வாய்ந்த இவர், சுக்கிர நீதி என்னும் வடமொழி நூலினைத் தமிழாக்கினார். மிருச்சகடிகம் என்ற வடமொழி நூலை 'மண்ணியல் சிறுதேர்' என்று அழகு தமிழில் மொழிபெயர்த்தமைத்தார்; திருவாசகத்திற்கு அரிய உரையும் கண்டுள்ளார். உரைநடைக் கோவை, சுலோசனை, உதயணன் கதை முதலியனவும் இவர் இயற்றிய நூல்களே. இவருடைய உரைநடை உயர்ந்து செறிந்து திட்பம் வாய்ந்ததாய்ப் பொருளாழம் அமைந்து காணப்படுகின்றது.

ந.மு.வே. நாட்டார்

நாவலர் ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் பெரும் படிப்பாளர்; அகத்தியர், கபிலர், நக்கீரர் முதலிய புலவர்களைப் பற்றி ஆய்ந்து ஓர் அரிய நூலினை வெளியிட்டுள்ளார். திருவிளையாடற் புராண உரை, சிலப்பதிகார உரை, அகநானூறு உரை, மணிமேகலை உரை முதலியன இவர் இயற்றிய உரை நூல்களாகும்.

கா.க. பிள்ளை

எம்.எல். பிள்ளை என்று வழங்கப்படும் தாகூர் சட்ட நிபுணர் அறிஞர் கா. கப்பிரமணிய பிள்ளைக்குத் தமிழுலகம் நன்றிக்கடன் பட்டுள்ளது. சைவப்பற்று நிரம்பிய இவர், நாயன்மார் நால்வர்

எஸ். வையாபுரிப் பிள்ளை

பல ஏட்டுப் பிரதிகளையும் படித்துணர்ந்து, பாடபேதங்களை நோக்கி, நூல்களைப் பதிப்பிப்பதில், அண்மைக் காலத்தில் ஐந்து விளங்கியவர் பேராசிரியர் எஸ். வையாபுரிப் பிள்ளை; தமிழ் பேரகராதிக் குழுவின தலைவராய் விளங்கியவர் இவர். ஐந்திரட்டு முதலிய நூல்கள் இவரால் பதிப்பிக்கப்பட்டவை. தமிழ்ச் சுடர்மணிகள், சொற்கலை விருந்து, காவிய காலம், இலக்கியச் சிந்தனைகள், இலக்கிய உதயம் முதலிய உரைநடை நூல்களும் ஆராய்ச்சி நூல்களும் எழுதியுள்ளார். புலவர்கள் காலத்தை இவர் பின்னுக்கு இழுப்பது அறிஞர் பலரின் கண்டனத்திற்கு ஆளாகியுள்ளது. தமிழ் மொழி இலக்கிய வரலாறு (A History of Tamil Language and Literature) என்னும் நூல் இவர் இறப்பதற்கு முன்னர் ஆங்கிலத்தில் எழுதியதாகும். 'ராஜி' என்ற நெடுங்கதைப் புத்தகத்தையும் இவர் எழுதியுள்ளார்.

விபுலானந்தர்

ஈழ நாட்டின் கிழக்குப் பகுதியில் மட்டக்களப்பில் உள்ள காரைத்தீவு என்னும் ஊரில் 29.3.1992-இல் விபுலானந்தர் பிறந்தார். மயில்வாகனன் என்று பெற்றோர் இட்ட பெயர். சென்னை இராமகிருஷ்ண மடத்தாரால் பிரபோதசைதன்யர் ஆக மாற்றப்பட்டுப் பின்னர் விபுலானந்தராய் மாற்றம் கண்டது அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ்ப் பேராசிரியராய் வீற்றிருந்த இவர், 1947ஆம் ஆண்டு திருக்கொள்ளம்புதூரில் தமது ஒப்பற்ற யாழ்நூலினை வெளியிட்டார். இந்நூலால் தமிழர் தம் இசைச்சிறப்பும் பழைய செய்தியும் புலனாயின. மதங்க சூளாமணி என்னும் நூலையும் இயற்றிய இவர், 1949இல் கொழும்பில் இயற்கை எய்தினார்.

மறைமலையடிகள்

மறைமலையடிகள் முதன்முதலிலே சங்க இலக்கியங்களை மக்களிடையே பரப்பினார்; சுவாமி வேதாசலம் என்ற பெயர் மறைமலையடிகள் என்று தனித்தமிழில் மாற்றிக் கொண்டார்; வடமொழிக் கலப்பற்ற தூய தனித்தமிழ் இயக்கத்தினைத் தோற்று

திரு.வி.க.

திரு.வி.க. என்ற பெயர் தமிழ் நெஞ்சங்களில் வாழும் பெயர். திரு.வி.கலியாண சுந்தரனார் தமிழிற்கும், தமிழ் நாட்டிற்கும், தமிழ் உலகிற்கும் செய்த தொண்டுகள் அளவிறந்தன. இத்தமிழ்த் தென்றல், செந்தமிழ் நயந்தோன்ற சொற்பொழிவு ஆற்றுவதிலும், தீட்பமும் நுட்பமும் விளங்கக் கட்டுரைகள் வரைவதிலும் நிகரற்ற வராய் விளங்கினார். இவருடைய எழுதுகோல் எத்துறையிலும் தொண்டு செய்தது. சமரச நோக்கம் கொண்ட இத் தமிழ்ப் பெரியார், 'என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே' என்றபடி அடக்கமான பணியினையும் அமைதியான வாழ்வினையும் மேற்கொண்டார். அரசியற் கருத்துகளை ஆங்கிலத்தில் மட்டுமின்றி அன்னை மொழியாம் தமிழிலும் உணர்த்த இயலும் என்பதைப் பத்திரிகைகள் வாயிலாகக் காட்டினார். இதற்கு இவருடைய தேசபக்தன், நவசக்தி இதழ்களே சான்றுகளாகும். சமயத்துறையில் தெளிந்த அறிவினைப் பெற்றிருந்தார். இவர் பல நூல்களைத் தமிழுலகிற்கு அளித்துள்ளார். முருகன் அல்லது அழகு, சீர்திருத்தம் அல்லது இளமை விருந்து, இமயமலை அல்லது தியானம், பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத்

துணை, மனித வாழ்க்கையும் காந்தியடிகளும், சைவத்திறவு, சைவத்தின் சமரசம், தமிழ்த் தென்றல், நாயன்மார் வரலாறு முதலான பல நூல்களை எழுதியுள்ளார். 1953ஆம் ஆண்டு மறைந்தார். இவரைப் பி.ஸ்ரீ. அவர்கள், பேனா மன்னருக்கு மன்னன். அவர் சிறந்த பக்தன், அவர் சாகவில்லை. ஏனெனில் பக்தனைக் கண்டு சாவுதான் செத்துப் போகிறது. அவர் வாழ்ந்துவந்த 'புதுப்பேட்டை விலாசம்' தான் மாறியிருக்கிறது. 'புது விலாசம் மக்கள் உள்ளம்' என்கிறார்.!

ஐரோப்பியர் வருகையால் தமிழில் உரைநடை மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டது. புதிய சில துறைகள் படைக்கப்பட்டன. மேலை நாட்டு நூல்கள் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டன. தமிழில் ஒரு மறுமலர்ச்சி எண்ணம் ஏற்பட்டது. இவ்வாறு ஐரோப்பியர் காலம் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில், உரைநடை வளர்ச்சியில் ஒரு திருப்பு முனையாக அமைந்த விளங்கக் காணலாம்.

8. இக்காலம்

இக்காலத்தில் தமிழ் பல வகைகளில் முன்னேறி வருகிறது. இயல்துறையில் கவிஞர் பலர் தோன்றி நல்ல கவிதைகளை நம்மிடையே தந்துவிட்டுச் சென்றுள்ளனர்; தரமான கவிதைகளைத் தந்துகொண்டும் வருகின்றனர். அது போன்றே இசைத் துறையில் தமிழ் இசை இயக்கம் தோற்றுவிக்கப்பட்டு, கர்நாடக இசையின் பிடியிலிருந்து தமிழிசை மறுமலர்ச்சி பெற்றுள்ளது. இசை அரங்குகளில் தமிழ் முழங்குகின்றது. படிப்படியாகச் சிறப்பாக முறையாக வளர்ந்து வந்த நாடகத் துறை, இன்று திரைப்படத்தினால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டாலும், நாடகத்தைக் கண்டு களிக்கும் மக்களின் ஆர்வம் மட்டும் குறையா நிலையில் வளமாய் உள்ளது. மேலும், சிறுகதை, நாவல், பத்திரிகை போன்ற பிற துறைகள், நல்ல வேகமான வளர்ச்சி யினைப் பெற்று வருகின்றன.

இயற்றமிழ்

பாரதியார்

இயல், இசை, நாடகம் என முப்பிரிவுகளையுடையது தமிழ். முதற்கண் இயற்றமிழ்க் கவிஞர்களைக் காண்போம். இந்தக் காலத்தைப் 'பாரதியுகம்' என்றார் அறிஞர் ஒருவர். "பாரதியார் எதிர்காலத்தில் பல நூறு ஆண்டுகள் பெருமையுடன் மதிக்கப்படப் போகின்ற கவிஞர்களில் சிரேஷ்டமானவர். பாரதியாரின் கவிதை

உள்ளம். நவரஸங்கள் வழியாக வழிந்தோடி கொள்ளப்
 பெருக்கெடுத்திருப்பதை அவருடைய பாடல்களில் காணலாம்.
 கவிஞர்களில், ரஸத்தை உடைத்து உடைத்துப் பின்னப்படுத்திக்
 காண்பிக்கும் பேர்வழி அல்லர் பாரதியார். அந்தந்த ரஸத்தின்
 சாயையை அல்லது மூர்ச்சைஸ்தானத்தை மட்டும் பாரதியார்
 காண்பிக்க மனங்கொள்ளார். அவைகளின் பூரண உருவத்தையும்
 தன்மையையும் வலிவுடனும் பொலிவுடனும் வரையக் கூடிய
 ஆற்றல் படைத்தவர் பாரதியார்... அவர் சர்வதேசக் கவி;
 அதாவது உலக மகாகவி. இந்த ஸ்தானம் அவருடைய
 கவிதைக்குக் கிடைக்கும் என்பதில் சந்தேகமே இல்லை."'
 இவ்வாறு மறைந்த பண்பட்ட எழுத்தாளர் வ.ரா.அவர்கள்
 குறிப்பிடுகின்றார்.' 'எளிய பதங்கள், எளிய நடை, எளிதில்
 அறிந்து கொள்ளக்கூடிய சந்தம். பொது ஜனங்கள் விரும்பும்
 மெட்டு இவற்றினையுடையகாவிய மொன்று இக்காலத்திலே
 செய்து தருவோன் நமது தாய்மொழிக்கும் புதிய உயிர் தருவோன்
 ஆகின்றான்.' எனப் பாஞ்சாலி சபத முகவுரையில் பாரதியாரே
 கூறுகின்றார். இக் கொள்கையை ஓர் இடத்தும் கைந்நெகிழ்
 விடாது இவர் பாடலும் வசனமும் இயற்றியிருக்கிறார். இவ்
 எளிமையோடு நேர்மையும் இவர் தமிழிலே காணப்படுகின்றன.

"நமக்குத் தொழில் கவிதை
 நாட்டிற் குழைத்தல்"

என்பது பாரதியார் கொள்கையாகும்.

தமிழ் மொழியின் பழைமையினைப் பாரதியார்,

"தொன்று நிகழ்ந்த தனைத்தும் உணர்த்திடு
 சூழ்கலை வாணர்களும் - இவள்
 என்று பிறந்தவள் என்றுணராத
 இயல்பினளாம் எங்கள் தாய்!"

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

"வயிற்றுக்குச் சோறிட வேண்டும் - இங்கு
 வாழும் மனிதருக் கெல்லாம்
 பயிற்றிப் பலகல்வி தந்து - இந்தப்
 பாரை உயர்த்திட வேண்டும்"

என்பது பாரதியார்...

கண்ணம்மா, காதலன் கண்ணனைத் துறந்து பிரிவாற்றாமல் வருந்துகிறாள். பாரதியார் பாட்டிலே சோகம் இழையோடுகிறது. ஒருவாறு ஆறுதலும் பெறுகிறாள் தலைவி.

“தேவை மறந்திருக்கும் வண்டும் - ஒளிச்
சிறப்பை மறந்து விட்ட பூவும்
வானை மறந்திருக்கும் பயிரும் - இந்த
வைய முழுதுமில்லை தோழி!”

பாரதியார் பாடலிலே, காலையிலே கதிரவன் 'புல்லை நகையுறுத்திப் பூவை வியப்பாக்கித்' தோன்றுகின்றான். மற்றும் நாட்டு மக்களுடைய ஒற்றுமை வாழ்வினை விளக்க அரியதொரு சித்திரமே தீட்டிவிடுகின்றார்.

“சிந்து நதியின்மிசை நில வினிலே
சேரநன் னாட்டிளம் பெண்களுடனே
சுந்தரத் தெலுங்கினில் பாட்டிசைத்துத்
தோணிக ளோட்டி விளையாடி வருவோம்'
'உள்ளத்தே உண்மையொளி யுண்டாயின்
வாக்கினிலே ஒளியுண்டாகும்.'"

என்ற அவருடைய வாக்கிற்கு அவரே இலக்கியமாய்த் திகழ்கிறார். வசனத்தை முதன் முதலில் கையாண்ட ஒரு சிலரில் பாரதியார் குறிப்பிடத்தக்கவர். இவர் பல நல்ல சிறுகதைகளையும் எழுதியுள்ளார்.

“தமிழுக்குத் தொண்டு செய்வோன் சாவதில்லை;
தமிழ்த் தொண்டன் பாரதிதான் செத்ததுண்டோ!”

என்கிறார் கவியரசர் பாரதிதாசனார், பாரதியார் கவிதை மூலம் என்றும் நம்மிடை வாழ்வார்.

தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை

'தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை அவர்களின் பாடல்களில் தமிழ் மக்களுக்குக் கிடைத்த பெருஞ்செல்வம்; அரிய செல்வம்; தெவிட்டாத அமிர்தம்; ஆயுள் நாள் முழுவதுமே தமிழ்மகன் தன்னுடன் வைத்துக் கொண்ட அனுபவிக்க வேண்டிய வாடாத கற்பகப் பூஞ்செண்டு' என்று கவிமணியின் பாடலைப் புகழ்ந்து பேசுகிறார் ரசிகமணி டி.கே.சி.'

கவிமணியின் முழு உருவமும் நம் மனக்கண்முன் வந்து நிற்கின்றதல்லவா?

'உள்ளத் துள்ளது கவிதை = இன்பதும்

உருவெ டுப்பது கவிதை

தெள்ளத் தெளிந்த தமிழில் = உண்மை

தெரிந்துரைப்பது கவிதை'

இனி, கவிமணியின் பாடலைக் காண்போம்;

என்னும் கவிதை இலக்கணம் அவருடைய பாடல்களிலேயே அமைவுற - அழகுற - அமைந்து கிடப்பது சிறப்புடைத்தன்றோ?

கவிமணியின் அற்புதப் படைப்பு 'ஆசிய ஜோதி'யாகும் அர்னால்டு எழுதிய 'லைட் ஆப் ஏசியா' (Light of Asia)என்கவிதையின் தழுவல் என்று இதனைப் படித்தவர் சொல்ல மன ஒப்பாத அளவுக்கு மொழியாக்கம் அமைந்துள்ளது; மகன

எவ்வ

பாரதிதாசன்

அறிவுக் கோயிலைக் கட்டி அதில் நம்மைக் குடியேற்ற
விரும்புகின்ற பேரறிஞர் பாரதிதாசன்,¹ பாரதிதாசனின் தமிழ்ப்
பற்றுக்கு எல்லையில்லை. அவர்தம் பாடல்களைப் 'படிக்கின்ற
அந்நியனும் தமிழனாகி விடுவான்.'² பாரதிதாசனாருடன் பழகு
வதன் மூலம் "பாரதியைப் பார்க்கவில்லையே? அவருடன் பழக
வில்லையே?" என்ற குறை எனக்கு நிவர்த்தியாயிற்று.³ 'எனக்குக்
குயிலின் பாடலும், மயிலின் ஆடலும், வண்டின் யாழும்,
அருவியின் முழவும் இனிக்கும். பாரதிதாசன் பாட்டும் இனிக்கும்.'⁴
பாரதிதாசன் கவிதையில் வேகம் உண்டு; விடுதலைத் தாகம்
உண்டு. பண்பும் உண்டு. பயனும் உண்டு.⁵ பாரதியார் சொல்லும்
வீரத் தமிழ்ச் சொல் இன்பத்தைப் பாரதிதாசனின் படல்களிற்
காணலாம்.⁶

*'விடுதலை எல்லாம் கிளர்ச்சியால் வெல்லும்
விடுதலை வேட்கை வெறிகொண்ட வீரன்.'*

'ஆவேசத்தையும் உணர்ச்சியையும் வெள்ளமாகக் கொட்டும்
உயிர்க்கவி பாரதிதாசன்'⁸ 'பாரதிக்குப் பிறகு தமிழ்நாட்டில் ஒரு
உண்மையான கவி இருக்கிறார்.'⁹ 'உலகெங்கும் உள்ள நவயுகச்
கவிஞர்களிலே பாரதிதாசனும் ஒருவர்.'¹⁰

காதல் திருமணத்தையும், விதவைகள் மறுமணத்தையும்
கூதரிகிறார் புரட்சிக் கவிஞர், பாடல்களில் வேகமும்
விவேகமும் காணப்படுகின்றன:

“காதலிருவர்களும் - தம்
கருத்தொருமித்தபின்
வாதுகள் வம்புகள் ஏன்? - இதில்
மற்றவர்க் கென்ன உண்டு?”

★

★

★

“வாடாத பூப்போன்ற மங்கை நல்லாள்
மணவாளன் இறந்தால்பின் மணத்தல் தீதோ?
பாடாத தேனீக்கள் உலவாத தென்றல்
பசியாத நல்வயிறு பார்த்த துண்டோ?”

இளைஞர்களுக்கு ஏற்ற முறையில் நிலவை வருணிக்கும்
பொழுது புதுப்பொருள் துலங்கப் புதுப் பார்வையோடு நிலவைக்
காண்கிறார் கவிஞர்:

“முழுமை நிலா அழகுநிலா
முளைத்தது விண்மேலே - அது
பழமையிலே புதுநினைவு
பாய்ந்தெழுந்தாற் போலே!”

கவிஞரின் சீர்திருத்த உள்ளம்,

“சாதிமத பேதங்கள் மூடவழக்கங்கள்
தாங்கி நடை பெற்றுவரும் சண்டையுல கிதனை
ணதையினில் துரும்புபோல் அலைக்கழிப்போம்; பின்னர்
ஒழித்திடுவோம் புதிதான ஒருலகம் செய்வோம்!”
என்னும் அடிகளில் பளிச்சிடுகின்றது.

நாயக்கல் வெ. இராமலிங்கம் பிள்ளை

சென்னை அரசாங்க அரசவைக் கவிஞராய் விளங்கியவர்
இவர்.

"தமிழ் னென்ற பெருமை யோடு
தலைநிமிர்ந்து தில்லடா
தரணி எங்கும் இணை யிலாஉள்
சரிதை கொண்டு செல்லடா"

என்று பெருமித உணர்வோடு பாடுகின்றார். மேலும் இவர்

"தமிழன் என்றொரு இனமுண்டு
தனியே அவர்க்கொரு குணமுண்டு"

என்று தம் பாடல்கள் மூலம் உணர்த்தினார். நாட்டு மக்களின்
நெஞ்சங்களில் வாழும் வண்ணம் சில பாடல்களை எழுதி
யுள்ளார். "தமிழன் இதயம்" "சங்கொலி", "அவனும் அவளும்"
முதலியன இவர் இயற்றிய நூல்களாகும். விடுதலை வேட்கை
கொண்டு கிளர்ந்தெழும் நெஞ்சத்திலிருந்து பிறந்ததே 'தமிழன்
இதய'மாகும் 'அவனும் அவளும்' ஓர் அழகிய காவியம். இவை
தவிர, 'என் கதை' என்று இவருடைய சுய சரித்திரத்தையும்,
'இலக்கிய இன்பம்' என்று கம்பராமயணப் பாடல்கள் சிலவற்றின்
நயங்களையும் எழுதியுள்ளார். 'மலைக்கள்ளன்' என்ற அழகிய
நவீனம் இவர் சிறையில் இருந்தபொழுது எழுதியதாகும். இவர்
எழுதிய நூல்களிற் சிறந்து விளங்குவது 'அவனும் அவளும்'
என்னும் காவியமாகும். அந்நூலில்,

"யான் என அவனைச் சொன்னால் மருளுதல் அவளுகில்லை
மீன்விழி உடையா னென்றால் மீனிலே கருமை இல்லை;
தேன்மொழிக் குவமை சொன்னால் தெவிட்டுதல்
தேனுக் குண்டு;

கன்பிறை தெற்றி என்றால் குறைமுகம் இருண்டு போகும்"
என்று கதைத் தலைவியின் அமகினைப் பனைகிறார்.

வாழும் கவிஞர்கள்

பாரதியார், கவிமணி, பாரதிதாசன், ச.து.க.யோகியார், நமக்கல் கவிஞர் போன்ற பெருங்கவிஞர்கள் மறைந்துவிட்டனர். அவர்கள் பொன்னுடல் மறையினும் புகழுடல் அவர்தம் கவிதைகளால் மாயாமல் இன்னும் நம்மிடையே வாழ்ந்து வருகின்றது. 'பாட்டினைப்போல் ஆச்சர்யம் பாரின் மிசை இல்லையடா' என்றார் பாரதியார். அம்முறையில் தமிழ்க் கவிதை ஊற்று நிலலாமல் மேலும் மேலும் சுரந்து வருகின்றது. தெள்ளு தமிழில் தீஞ்சுவை கெழுமிய பாடல்களை இன்று வாழும் கவிஞர்கள் நமக்கு வடித்துத் தருகின்றனர். கொள்ளையின்பம் குலவும் கவிதை வழிக் காலங் காலமாக ஓடிக் கொண்டிருக்கும் தமிழ்ப் பேராற்றின் வெள்ளப் பெருக்கினை அற்றுவிடாமல் பார்த்து வருகின்ற - தம் இதயச் சோலையில் நித்தம் நித்தம் பூத்துக் குலுங்கும் வண்ண மலர்களை நமக்கு அன்போடு, பண்போடு, உவகையோடு, உரிமையோடு படைத்து வருகின்ற இயற்றமிழ் வல்ல இந்தமிழ்க் கவிஞர் சிலரைக் காண்போம்.

சுவாமி சுத்தானந்த பாரதியார், புதுவை அரவிந்தர் ஆசிர மத்தில் மோனத் தவமியற்றிவிட்டு, அடையாற்றில் வற்றாத் கவிதைப் பணி ஆற்றினார். எண்ணற்ற கவிதைகளை இயற்றிய இவருடைய சிறந்த படைப்பு, 'பாரத சக்தி மகா காவியம்' என்பதாகும். 'யசோதரையும் சித்தார்த்தனும்' என்ற கவிதையில் வாழ்வின் நிலையாமையினையும், அதே நேரத்தில் உயிர்க் குலத்தின் தொடர்ந்த இயக்கத்தினையும் சிறப்புறப் பாடியுள்ளார்.

புதுக்கவிதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

தோற்றுவாய்

தான் அனுபவித்த ஓர் உணர்ச்சியை அப்படியே பிறரும் அனுபவிக்கத் தூண்டும் உள்ளத்தின் வெளிப்பாடே கலை. உள்ளதை உள்ளவாறே உரைக்காமல், உள்ளதை உணர்ந்தவாறு உரைக்கும் உள்ளதக் கலை கவிதைக்கலை. இலக்கிய வடிவங்களுள் மிகத் தொன்மையானதும், முதன்மையானதுமாகக் கருதப்படுவதும் கவிதைக் கலையே. ஏறத்தாழ ஈறாயிரம் ஆண்டுக்கால வரலாற்றுச் சிறப்பினையுடைய இக்கவிதைக்கலை காலமாறு

பாட்டால் உருவத்தாலும், உள்ளடக்கத்தாலும் பல்வேறு கோலங்களைப் பெற்றுத் துலங்குகிறது. மனிதன் இயற்கை வாழ்வு நடத்திய சங்க காலம் தொட்டு, இயந்திரங்களோடு இயைந்து வாழும் இக்காலம்வரை பல்வேறு மாற்றங்களைப் பெற்று வருகிறது. அவ்வக்காலக் கவிதை உலகில் மேலோங்கி நின்ற கருப் பொருட்களை விளக்கும் வண்ணம் அமைந்த காதற் கவிதை, நீதிக்கவிதை, அருட்கவிதை, கதைக்கவிதை, கைக் கிளைக் கவிதை, போற்றிக் கவிதை, தேசியக் கவிதை, கிராமியக் கவிதை புதுக்கவிதை முதலிய பல்வறு கவிதைகள் வரலாற்றில் கவிதைக்கலை பெற்ற மாற்றத்தை வளர்ச்சியை உணர்த்தி நிற்கின்றன. இவற்றில் புதுக்கவிதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் குறித்து ஈண்டுக் காண்போம்.

புதுக்கவிதை என்றால் என்ன?

'சொற்சிக்கனம், பேச்சுப்பாங்கு, பேச்சமைதி, புதுமைப் படிமப் பயன்பாடு (பிரயோகம்), தற்காலச் சொல்லாட்சி, உணர்ச்சிப் பாங்கு, தத்துவ நோக்கு, ஒலிநய அழுத்தம், உடனிகர் கால உணர்வு, இன்றைய இக்கட்டான நிலை இவற்றைத் தன் உள்ளடக்கத்துக்கும், உருவத்திற்கும் பொருளாகவும், சாதனங்களாகவும் கொண்டு புதுக் குரலில் ஒலிப்பதுதான் இன்றைய புதுக் கவிதை' எனப் புதுக்கவிதை பற்றி உரைகின்றார் திரு. சி. சு. செல்லப்பா. சங்கக்கவிதைகள், பக்தி இயக்கம், காவிய காலம் என்று வசதிக் கேற்பப் பாகுபடுத்திக் கொண்டமையை ஒட்டிப் பாரதிக்குப் பின்னர்த் தோன்றியுள்ள ஒரு திருப்பத்தை உணர்த்தவே புதுக்கவிதை என்ற சொற் பிரயோகம் 1910க்குப் பிறகு, இங்கிலாந்து அமெரிக்காவில், தோன்ற New Poetry என்ற சொல்லின் மொழி பெயர்ப்பாகத் தோன்றியது என்றும், தமிழில் புதுக் கவிதைக்கு வித்திட்டவர் பாரதிதாசன் என்றாலும், இன்று அது ஒரு திருப்பம் அடைந்து சமதன்மை உண்டாக்கிச் சுயரூபம் பெற்று இருக்கிறது என்றும் குறிக்கின்றார்.

முன்னைய கவிதை மரபுகளைப் பின்பற்றி வரும்போது, அம்மரபுகள் போதாத நிலையில் புதிய மரபுகள் தோன்றி அவ்வக்காலத்தின் தேவைகளை நிறைவு செய்வது தவிர்க்க முடியாத வரலாற்று நியதியாக இருந்து வருகிறது. புதுக் கவிதை மரபும் அத்தகையதே என்பது அறிஞர் கருத்து.

புதிக்கவிதையின் தோற்றம்

இருபதாம் நூற்றாண்டை உரைநடையின் பொற்காலம் எனலாம். இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கம் மருத்துவம், நாடகம், சோதிடம் முதலிய அனைத்துத் துறைகளிலும் செய்யுளே தன் ஆதிக்கத்தைச் செலுத்திக் கொண்டிருந்தது. செய்யுள்நடை செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த அந்தக் காலத்தில் உரைகளிலும் கூட எதுகை மோனை முதலிய அமைப்புகள் காணப்பட்டன. இருபதாம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பியர் வரவால் நாடெங்கும் அச்சகூடங்கள் தோன்றலாயின. ஒரு சிலருக்கு மட்டும் என்றிருந்த கல்வி எல்லோர்க்கும் என்ற நிலை ஏற்பட்டது. எனவே எல்லோர்க்கும் விளக்கமான செய்யுள்நடை விடைபெற்று உரைநடை இடம் பெற்றது. இந்நிலையில் தம் சமயத்தைப் பரப்ப வந்த ஐரோப்பியப் பாதிரிமார்கள் உரைநடையில் தம் சமயப் பிரசாரங்களை எழுதத் தொடங்கினர். பின்னர் அதனை வசன நடையில் மாற்றும் பணியில் ஈடுபட்டனர். இறுதியில் சமயப் பிரசாரத்திற்காக எழுந்த உரைநடை எல்லாவித இலக்கியங்களையும் ஆட்சி செய்யத் தொடங்கியது. சிறுகதை, புதினம் முதலான இலக்கியத் துறைகள் வசனத்தின் ஆளுமையைப் பெற்றன. இவற்றின் தொடர்ச்சியாகக் கவிதைத் துறையிலும் வசனம் தன் ஆதிக்கத்தைப் படர வைத்தது. பழங்காலத்தில் செய்யுள் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தபோது, எவ்வாறு உரைநடையில் அது தன் செல்வாக்கைக் காட்டியதோ அது போன்று உரைநடை செல்வாக்குப் பெற்றபோது அது தன் செல்வாக்கைக் கவிதையில் காட்டத் தொடங்கியது. இதன் வெளிப்பாடே வசன கவிதை.

அலகு

காலத்தின் பாதிப்பில் கூர்மை

தீட்டப்பட்ட அலகுகளால்

நாங்கள் புதிய

கானம் இசைக்கிறோம்

என்ற புதுக்கவிஞர் ஒருவரின் புதுக்கவிதை

தெளியலாம்.

அமெரிக்கச் செல்வாக்கு

1910-ம் ஆண்டில் அமெரிக்காவில் பழைய ஆங்கிலயாப்புக் கட்டுக் கோப்புகளை எதிர்த்து 'வால்ட் விட்மன்' என்பவர் எதிர்க்குரல் கொடுத்தார்.

"யாப்பு பழமையின் சின்னம்! நிலப்பிரபுத்துவத்தின் எச்சம்! புதிய இலக்கியத்தின் உரைநடைக்கும் செய்யுளுக்கும் இடையே எவ்வித வேற்றுமையும் இருத்தல் ஆகாது! விஞ்ஞானம், சமுதாயம், ஆகியவற்றைப் பற்றி ஆழமாகவும், விரிவாகவும் எழுத வேண்டும் என்றால், கவிதைக்கும் உரைநடைக்கும் இடையே வேறுபாடு இருத்தல் ஆகாது! பழைய ஆங்கில யாப்பு அமைதிகள் - அடிமைத்தளைகள்!" என்று கூறுகின்றார் வால்ட் விட்மன். இதனால் புதுக்கவிதை (New poetry) என்றும், பிரெஞ் இலக்கியத்தைப் பின்பற்றிக் கட்டற்ற கவிதை (Verse libre) என்றும் புதிய கவிதை முயற்சி தோன்றலாயிற்று. இஃது இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் 1910க்குப் பிறகு

ஏற்பட்டது. ஏறத்தாழ இதே காலத்தில்தான் பாபு தமிழில் 'வால்ட் விட்மன்' என்ற தலைப்பில் வசன கவிதை எழுதினார். 'வால்ட் விட்மனை', 'நகரம் என்ற தம் கட்டுரையில் மகான் என்ற குறிப்பிடுவதால் வால்ட் விட்மனின் தாக்கத்தால் எழுந்த தொடங்கினார் எனலாம். இவருக்குப்பின் புதுக்கவிதைகள் நாட்டம் கொண்ட ந.பிச்சமூர்த்தி அவர்களும் வால்ட் விட்மனின் தாக்கம் தன்னைப் பெரிதும் பாதித்தது எனக் கூறுகின்றார். வால்ட் விட்மனின் 'புல்லின் இதழ்கள்' என்ற யாப்பு மரபே கண்டிராத கவிதைத் தொகுப்பிலிருந்து (வசன கவிதை) நில பகுதியை மொழி பெயர்த்து, 'மனிதனைப் பாடுவேன்' என்ற தலைப்பில் ச.து.க.யோகி அவர்கள் வெளியிட்டனர்.

வால்ட் விட்மனைத் தொடர்ந்து புதுக்கவிதைக்குத் தொடர்ந்து ஆக்கம் தந்தவர் எஸ்ரா பெளண்ட் (Ezra Pound) என்பவர் ஆவார். 1912-ம் ஆண்டில் டின்டன் என்பவருடன் சேர்ந்து புதுக்கவிதை பற்றிய ஒரு கொள்கையை ஏற்படுத்தினார்.

1. கவிதைக்குள்ளே அகமோ புறமோ எதையும் நேர்முகமாய் இயம்ப வேண்டும். பொருளின் ஆன்மாவைச் சட்டெனத் தொட வேண்டும்.
2. கவிதை வெளியீட்டுக்குப் பயன்படாத ஒரு சொல்லையும் புகுத்தக்கூடாது. சொற்களைக் கூட்டினாலும் குறைத்தாலும் ஒரு படைப்பு மாறும். தெய்வத்தச்சன் ஒருவன் படைப்பு ஒன்று செய்தால் அதிலிருந்து ஒன்றை எடுத்துவிட முடியாது. சொல் ஆடம்பரத்திற்காகவோ தேவையற்ற அணி என்பதற்காகவோ சிறந்த படைப்பில் ஏதும் இடம்பெறுதல் கூடாது.
3. ஓசைக்கோப்பு அல்லது சொல்லின் இசை ஒழுங்கைக் கவனிக்க வேண்டுமே தவிர, கடிக்காரம் போலக் கணக்காய் போகின்ற முறையைப் பின்பற்றக் கூடாது.

இம்மூன்று கருத்துக்களைத் தவிர, வேறு மூன்று கருத்துகளையும் எஸ்ரா பெளண்ட் தனியே விளக்குகின்றார்.

1. தேவையில்லாத சொற்களை வழங்குதல் கூடாது. ஒடு பொருளை விளக்காததும் அவசியம் இல்லாததுமான அடைச் சொல்லை அகற்ற வேண்டும்.
2. உருவகத்தை மழுங்கச் செய்யும் சொற்களை நீக்க வேண்டும்.
3. அருவ உவமைகளைத் தவிர்த்து, நாம் விதாட்டு நுகரக்கூடிய தூல உருவகத்தைப் படைக்க வேண்டும்.

கி.பி. 1910இல் அமெரிக்காவிலும், இங்கிலாந்திலும்
புதுக்கவிதை முயற்சி தொடங்கியது. 1910-18 என்ற இடை
வெளியில் தமிழ் நாட்டில் பாரதியின் வசன கவிதை முயற்சி
வளர்ந்தது. 1930க்குப் பின்னர் பாரதியின் வழியில்
பிச்சமூர்த்தி, குப.ரா., வல்லிக்கண்ணன், புதுமைப்பித்தன்
ஆகியோர் தொடர்ந்து வளர்த்தனர். 1930 - 40 என்ற காலவெளியில்
கிராம ஊழியன், சிவாஜி, எழுத்து போன்றவை புதுக்கவிதை

போற்றி வளர்த்தன. அண்மைக் காலத்தில் 'எழுந்து' நின்றுவிட்ட போதிலும் தடை, கசடதபற, வானம்பாடி, அஃகு ஆகிய இதழ்கள் தொடர்ந்து பல புதுக் கவிதைகளையும் புதிய தமிழ்க் கவிஞர்களையும் அறிமுகப்படுத்திப் பரப்புகின்றன. புதுக் குரல்கள், பால்வீதி, கனவுகள், கற்பனைகள், காகிதங்கள், விதி, அன்று வேறு கிழமை, உதய நிழல், தமிழ்நாட்டின் கவிதைகள், தமிழன்பன் கவிதைகள், வைகறை முதலிய புதுக்கவிதை தொகுப்புகளும் வெளிவந்தன. இவையே அன்றிக் கதம்பம், அவைகள், புள்ளி, வெண்மை, உதயம், ரசிகள், நீ முதலிய குட்டிக் கவிதைத் தொகுப்புகளும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன.

புதுக்கவிதையும் வசனகவிதையும்

புதுக்கவிதைக்கும் வசன கவிதைக்கும் உள்ள ஒற்றுமைகள்:

1. வசனகவிதை புதுக்கவிதை யாப்பு இல்லாதவை.
2. எதுகை, மோனை இயைபுத் தொடைகள் அற்றவை.
3. இசை ஆதிக்கத்தைவிட வசன ஆதிக்கத்திற்கு இடம் தந்து நிற்பவை.

இரண்டிற்கும் உள்ள வேற்றுமைகள்:

1. வசன கவிதை சற்று விரிவானது. சொற்செட்டு உடையது.
2. வசன கவிதையில் ஒருவித இசைநயத்தைப் பெரும்பாலும் காணலாம். ஆனால், புதுக்கவிதையில் ஒருவித ஓசை நாம் இருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டாலும், அது காதுக்கு எளிதில் பிடிபடுவதில்லை.

இந்த வகையில் நோக்கும்போது மீராவின் கனவுகள், கற்பனைகள், காகிதங்கள் என்ற நூலையும், நா.காமராசனின் கறுப்பு மலர்களையும் புதுக்கவிதைகள் என்று கூறுவதைவிட வசனகவிதை என்பதே பொருத்த முடைத்து.

எனவே, நீண்டு ஓரளவு ஓசைநயத்தோடு வருகின்றவற்றை வசனகவிதை என்றும், சுருங்கி, இறுகி, அந்த அளவிற்கு ஓசைநயம் இல்லாது வருவனவற்றைப் புதுக் கவிதை என்றும் குறிக்கலாம்.

கவிதையின் உருவம்

யாப்பு வரலாற்றை நோக்கும்போது, யாப்பு என்பது நிலைபேறு உடையது அல்ல என்பதும், காலத்திற்கேற்ற கோலங்கொள்ளும் தன்மை மிக்கது என்பதும் புலனாகும். யாப்பு வரலாறு பொதுவாக வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, இவற்றின் இனங்கள், கட்டளைக் கலித்துறை, சிந்து, கண்ணி, களிப்பு. சீர், தளை முதலான புதுப்புது வடிவங்களைக் கொண்டு திகழ்கிறது. இவற்றை நோக்கும்போது யாப்பு என்பதில், காலத்தின் போக்கிற்குத் தக்கப் புதுப்புது உருவங்கள் தோன்றும் என்பதும் தெளிவாகிறது. எனவே, இருபதாம்

மேலும், ஒரு கவிதையின் வெற்றி என்பது அதன் உணர்ந்தும் முறைவிலையே அமைகின்றது; உருவத்தில் அன்று. எனவே, பழைய கால யாப்பு வடிவம் இல்லை என்பதால் புதுக் கவிதை களைப் புறக்கணிக்க இயலாது.

புதுக் கவிதைகளில் ஒலிநயம் இல்லை என்றும் கூறிவிட முடியாது தமக்கே உரிய ஏற்றத்தாழ்வுகளை இவை பெற்றிருக்கின்றன.

'பூக்களிலே நானும் ஒரு
பூவாய்த்தான் பிறப்பெடுத்தேன்
பூவாகப் பிறந்தாலும்
பொன் விரல்கள் தீண்ட வையே
பொன் விரல்கள் தீண்டவையே - நான்
பூமாலை ஆகவையே'

என்ற மேத்தாவின் கவிதையும் நா.காமராசனின் கறுப்பு மலர்களில் காணப்படும் சில கவிதைகளும் ஒலிநயம் மிக்குத் திகழ்வதற்குக் காட்டுகளாகும். புதுக்கவிதையில் யாப்பும் ஓசைநயமும் இல்லை என்று கூறுவார் கூற்றை மறுப்பதற்கு இவை சான்றுகளாகும்.

புதுக் கவிதையில் பாடுபொருள்

புதுக் கவிதையின் பாடுபொருள்களாக வாழ்க்கை, சாவு, இணைவிழைச்சுணர்வு, நிராசை, தனிமனித உணர்வுத்தாரை, கவிஞன் தொழில், எழுத்தாளன் தொழில், உவமை, படிமம், உருவகம், கூடார்த்தம் (Obscurity) ஆகியன இடம் பெறுகின்றன.

நடந்தே அழியணும் வழி
கொடுத்தே தீரணும் கடன்
செய்தே அழியணும் வேலை
அழுதே அழியணும் துக்கம்
வாழ்ந்தே முடியணும் வாழ்வு
இதுவே உலகின் நியதி

என வாழ்க்கையைப் பற்றி வல்லிக்கண்ணன் கூறுகிறார்.

புதுக் கவிதையும் பேச்சு வழக்கும்

'சுதந்திரம்' என்ற தலைப்பில்

இரவிலே வாங்கினோம்

இன்னும் விடியவே யில்லை

என்ற கவிதையில் பேச்சு வழகின் முழு அமைதியைக் காண முடிகிறது. கோடிக்கணக்கான பாட்டாளி மக்களின் ஏழ்மைக் கோலமும், பட்டினிக் கொடுமையும் நிழலுருவமாக நம்முள் காட்சி அளிக்கின்றன.

நாங்கள் சேற்றில்

கால் வைத்தால்தான்

நீங்கள் சோற்றில்

கைவைக்க முடியும்

என்ற நகரத்தவர்களின் ஆடம்பர வாழ்வை இடித்துக் காட்டும் போக்கில் அமைந்த கிராமியக் கவிதையிலும் பேச்சு வழக்கின் இறுக்கத்தைக் காணலாம்.

பாரதியின் சர்வதேசியப் பார்வையை மீண்டும் தமிழ்க் கவிதைக்கு வழங்கியவர்களில் இன்குலாப் ஒருவர். 'கிரெளஞ்சு வதத்திற்குக் கேள்விகள் இல்லையா?' என்ற புதுக்கவிதையில் அமைந்த,

இந்தக் குருச்சேத்திரத்தில் எங்கள் கைகள்

ஆயுதங்களைக் கீழே போடவில்லை

மாறாக

எங்கள் கைகளில் தான் ஆயுதங்கள் இல்லை

என்ற வரிகள் விடுதலை பெறப் போராடும் ஒவ்வொரு

நாட்டின் ஆத்ம தாகத்தையும் எதிரொலிக்கின்றன.

"கண்முடும்போது கணலுகள் காண்டின
 கண்விழித்தபோது கணவாண்டுகள் காண்டின
 இருட்டறையில் வேர்த்துக் கிடக்கும் நாய்
 இனிமேல் இறக்கப்போவது
 சவ்வல்களை யல்ல
 கதவுகளையே"

என்ற கோ. கேசவனின் கவிதை ஆண்டாண்டுக் காலமாகப்
 புதிய கொத்தடிமையில் சிக்கித் தவிக்கும் இந்தியா ஆத்மாவின்
 குரலாகக் கேட்கிறது.

இவ்வாறாகப் புதுக்கவிதைகளில் பேசுக வழக்கின்
 பண்புகளும் காணப்படுகின்றன. யாரோ ஒரு தனிமனிதனின்
 ஒற்றைக் குரலாக இல்லாமல் வீழ்ந்த மானூடத்தின் எழுச்சிக்
 குரலாக அவை எதிரொலி செய்கின்றன.

புதுக் கவிதையும் பொதுவுடமையும்

தனி உடைமைச் சமுதாயத்தை உடைத்தெறிந்து பொது
 உடைமைச் சமுதாயத்தைக் காணவேண்டும் என்ற துடிப்பினைப்
 புதுக் கவிதைகள் பல புலப்படுத்தி நிற்கின்றன.

"ஐகத்தினில் அனைவர்க்கும் உணவில்லை எனவே
 அரசினை அழித்திடுவோம் - முதலாளி
 அரசினை அழித்திடுவோம்
 தொடர்ந் சனியன் தொடர்ந்தே அமுதது
 தூங்கிய மனிதர்கள் சலித்தனர்
 வட்டில் நோயால் தாயும் சேர்ந்தழ
 வறுமை நோய்க்கு மருந்துகள் உண்டோ."

இக் கவிதைகளில் புதுக் கவிஞர் ஒருவர், பசிக்குக் காரண
 மாண தனி உடைமைச் சமுதாயத்தை உடைத்தெறிய
 முன்னேறுகிற உலகப் பெரும்படையைச் சுட்டிக்காட்டி, அதன்
 வெற்றியால் உலகில் பசி அழியும் என்ற நம்பிக்கையை ஏழை
 உள்ளங்களில் எழுப்புகிறார்.

"பூமிச் சகாரா பாஸையை
 முத்து பூத்த கடல்களாக்குவேன்
 புயலைக் கூறுபடுத்தியே - கோடிப்
 புதிய தென்றலாக்கேன்"

புதுக் கவிதையில் நாட்டுப்புறச் சாயல்

நாட்டுப் பாடல்களில் பேச்சு வழக்கில் உள்ள வசனநடை வடிசுட்டப்பட்டு, இயல்பாக, சொற்களுக்குள்ளே ஒலிநயச் சேர்க்கை குன்றாத அளவிற்கு நாட்டுப்புறக் கவிதைகளாக வாழ்கின்றன. இதனால்தான் நா. காமராசன், இன்குலாப், சிற்றி, செந்தமிழ் மாறன், புவியரசு போன்ற கவிஞர்கள் நாட்டுப்புறப் பாடல்களைப் பின்பற்றி எழுதுகின்றனர்.

'ஒரு சேரிக்கிராமமும் தபால்காரன் மரணமும்' என்ற தலைப்பில் அமையும் நா. காமராசனின் கவிதை இதற்குத் தக்கதோர் சான்றாகும்.

"மாசிப் பிறையடிக்கும் -

ராத்திரிகளிலே விளையாடும்

மாசங்களிலே விளையாடும்

மழைமேகம் சொல்ல வேண்டும்

தரைஅழுகும் பறைச்சேரித்

தரைமெழுக வந்ததுரை

தரைக்குள்ளே போனதென்ன

தனித்தூக்கம் ஆனதென்ன

ஊர்க்கோடிச் சாவடியில்

ஒளிவிளக்கு எரிஞ்சாலும்

விழிவிளக்கு எரியலியே

வியாசர் கதை முடியலியே"

என்ற பாடல் நாட்டுப்புறப் பாங்கில் அமைந்த ஒன்றாகும்.

'என்னுடைய கனவு பூமியின்' என்ற கவிதையில்
நா.காமராசன் அவர்கள் பாடும் வயல் வெளிப் பாட்டும் நாட்டுப்
புறப் பாங்கில் அமைந்ததுவேயாம்.

“ஊரோரம் கிளிக்காடு
ஒவ்வொண்ணும் பஞ்சவர்ணம்
பஞ்சவர்ணக் கிளியுறங்கப்
பழத்தாலே கூடு செய்தோம்
பழத்தாலே கூடு செய்து
பவுர்ணமிப்பூ மெத்தையிட
கிழக்கே புயலடிக்க
கிளிச்சிறகு பறந்தோட
கிளியோ கிளி
பொலியோ பொலி
ஓ! பொலியோ பொலி.”

புதுக் கவிதையில் இயற்கை

சங்க இலக்கியத்தில் இயற்கை என்பது பின்னணியாக
அமைந்து அதன் மூலம் சில கருத்துகளைத் தெளியுமாறு
அமைந்து கிடந்தது. கவிஞன் தன் பல்வேறு கருத்துகளை,
நோக்கங்களை வெளிப்படுத்துவதற்காகவே இயற்கையைப்
பயன்படுத்திய நிலை காணப்படுகிறது. இன்று புதுக்கவிதையில்,
எவ்வித நோக்கமும் இன்றி, இயற்கையிலுள்ள அழகை மட்டுமே
சித்தரித்துக் காட்டுகின்ற நிலையில் இயற்கை அமைகிறது.
வெறும் இயற்கையை மட்டுமே அதன் அழகை மட்டுமே பாடுவது
இன்றையப் புதுக் கவிஞர்களின் மரபாகத் திகழ்கிறது.

தளிர் பற்றிப் பாடவரும் நா.காமராசன் அவர்கள்.

“இலைப்பிஞ்சு
விதைப்பட்டு
தாவர மின்னல்
வேர்த்தா ரிகையின் ஓவியம்”

என்றெல்லாம் அடுக்கிச் செல்கின்றார். கடலைப் பற்றிப்
பாடும்போது,

வானத்திற்கும் பூமிக்குமாக
மழைநெசவு நடந்தபோது
அறுந்துபோன மின்னல் நூல்களை
நினைத்துப்போன மின்னல் நூல்களை
நினைத்துத்தான் நான்
அழுது கொண்டிருக்கிறேன்''

என்று கூறுவது கவியின்பம் நல்குவதாக
வானவில்லைப் பற்றிப் பாடும்போது,

அமைகிறது

''இயற்கை
ஒரு தூரிகையை சிருஷ்டித்தது
அதுதான் வானவில்
சொர்க்கத்திலிருந்து வீசியெறியப்படுகிற
துரும்புகூட
அழகாகத்தான் இருக்கிறது''

என்று கூறுகின்றார்.

இவ்வாறாகப் புதுக்கவிதைகளில் இயற்கை எவ்வீழ்
தாக்கமும் இன்றி அழகுணர்ச்சிக்காக மட்டுமே கையாள்
படுகின்றது.

இசைத்தமிழ்

‘இசை’ என்ற சொல்லுக்கு ‘இசைவிப்பது’, ‘வாய்ப்பளித்துவது’, ‘ஆட்கொள்ளுவது’ என்பது பொருளாகும். எல்லாம் உத்தம எக்குமாய் எல்லாமாய் நீக்கமற நிறைவுற்று விளங்கும் இறைவனையே நம்முன்னோர் இசை வடிவமாகக் கண்டனர். ‘இசை ஒலியெல்லாம் ஆனாய் நீயே’ என்பது அப்பர் அருள்வாக்கு. மேலும், கோவை நூல்களில் நிறப்பித்துக் கூறப்படும் திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார் எனப்படும் திருக்கோவையாரில்

(20)
 “இறைவான் புனற்றில்லைச் சிற்றம் பலத்துமென்
 சிந்தையுள்ளும்
 உறைவான் உயர்மதிற் கூடலின் ஆய்ந்தவெண்
 தீந்தமிழின்
 துறைவாய் நுழைந்தனை யோவன்றி யேழிசைச்
 சூழல்புக்கோ
 இறைவா தடவரைத் தோட் கென்கொ லாம்புகுந்
 தெய்தியதோ”

என்று கூறப்படுகிறது. ஏழிசையின் சூழலில் இறைவன் ஆட்பட்டான் என்பது இதனால் பெறப்படுகின்றதன்றோ?

தமிழின் மிகப் பழமையான நூலான தொல்காப்பியம் கொண்டே தமிழ் இசையின் பழமையினை அறியலாம். தொல்காப்பியனார் எழுத்ததிகாரத்தின் முதல் இயலான நூல் மரபியலின் இறுதி நூற்பாவில்,

“அளபிறந் துயிர்த்தலும் ஒற்றிசை நீடலும்
 உளவென மொழிப இசையொடு சிவணிய
 நரம்பின் மறைய என்மனார் புலவர்”

(தொல். எழுத்து. நூன்மரபு. நூ.38)

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மேலும், அவர் பொருளதிகாரத்தில் அகத்திணையியலில் கருப் பொருள்களைக் கூறுகின்ற பொழுது,

“தெய்வம் உணர்வே மாமரம் புட்பறை
 செய்தி யாழின் பகுதியொடு தொகைஇ
 அவ்வகை பிறவும் கருவென மொழிப”

(தொல்.பொருள். அகத்.நூ.13)

நாடகத் தமிழ்

'நாடகத் தமிழ்' என்ற ஒரு பிரசிஷ் தமிழ் மொழிக் இரூப்பதுபொல, உலகிலுள்ள மத்தெத்த மொழிகளிலும் நாடகப் பிரிவு என்பது இல்லை. ஆகவே நாடகத்தமிழ் என்பது தமிழ்மொழி ஒன்றிற்கே உரிய சிறந்த செய்வமாகும். தொல்காப்பியத்தில் 'நாடக வழக்கிலும் உலகியல் வழக்கிலும்' என்று எவரும் தொடர்கொண்டு, அக்காலத்தில் தமிழ் நாடகம் இருந்திருக்க வேண்டும் என அறிகிறோம். சிலப்பதிகாரத்தில் உரையில் அடியார்க்கு நல்லார், 'நாடகத் தமிழ் நூலாகிய பரதம் அகத்தியம் முதலாகவுள்ள தொன்னூல்களும் இருந்தன' என்று கூறியுள்ளார். இசை நூணுக்கம், இந்திர காளியம், பஞ்சமரபு, பரதசேனாபதியம், மதிவாணர் நாடகத் தமிழ்நூல் முதலிய நூல்கள் அக்காலத்தில் வழங்கி இறந்து பட்டிருக்க வேண்டும் என்பது உணரக் கிடக்கின்றது. அதன் பின்னர்ப் பெளத்த சமணர் இடைபட்டால் இடைக் காலத்தில் நாடகங்கள் சாமக்கினர்ச்சியை வளர்ப்பன என்ற கருத்துப் பரவி, நாடகத் தமிழ் தேய்பிறையானது. இராசராச சோழன் காலத்தில் இராசராசேகவர நாடகம் கோயில்களில் நிகழ்த்தப்பட்டது என்பதும், நாடகம் நடிப்பவர்களுக்கு மானியங்கள் வழங்கப்பட்டன என்பதும் சாசனங்களால் அறியக்கிடக்கின்றன. பதினேழு பதினெட்டாம் நூற்றாண்டுகளில் அருணாசலக் கவியின் இராம நாடகம், திரிகூடராசப்பக் கவிராயரின் 'குற்றாலக் குறவஞ்சி', என்னயினாப் புலவரின் 'முக்கூடற் பள்ளு', கோபாலகிருஷ்ண பாரதியாரின் 'நந்தனார் சரித்திரக் கிர்த்தனை' முதலியன மீண்டும் நாடகத் தமிழுக்குப் புத்துயிர் அளித்தன. நாடகக்கலை பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் பரவிச் செழித்தது. பின்னர்ப் புராண சம்பந்தமான நாடகங்கள் தோன்றின. அரிச்சந்திர நாடகம், மார்க் கண்டேயர் நாடகம், சிறுத் தொண்டர் நாடகம், அல்லி நாடகம், பவளக்கொடி நாடகம், கிருஷ்ணன் தூது நாடகம் கோவல நாடகம், காத்தவராயன் நாடகம், இராவண சம்ஹார நாடகம் முதலிய நாடகங்கள் நாடக மேடையில் நடிக்கப்பட்டுப் பொதுமக்களால் பாராட்டப்பட்டன.

1891ஆம் ஆண்டின் ஆரம்பத்தில் தமிழ் நாடக உலகில் மற்றொரு திருப்பம் ஏற்பட்டது. து.தா. சங்கரதாஸ் கவாயிகள் என்னும் பெரியார் நாடக உலகில் நுழைந்தார். அவர் பழைய

சாஸ்திரம்.

பெ.கந்தரம் பிள்ளை

திரு.பெ.கந்தரம் பிள்ளை 1855ஆம் ஆண்டு ஆலப்புழையில் பிறந்தவர். இவர் மனோன்மனியம் என்று நாம் இயற்றிய, நூலால் சினைவு கூரப்படுகிறார். திருமுருகாற்றுப் படை, நெடுநல் வாடை, மதுரைக்காஞ்சி முதலிய சங்க நூல்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தார். 'திருஞான சம்பந்தர் கால நிச்சயம்' என்ற சுவடிக் கட்டுரை ஒன்றை எழுதி இலக்கிய வரலாற்றுக்கு - கால சூராய்ச்சிக்கு - வழி கோலினார். இவருடைய நாடக நூலாம் மனோன்மனியம் நடிப்பதற்கன்றிப் படிப்பதற்காகவும் எழுதப்பட்டது. இது லிட்டன் பிரபு (Lord Lytton) ஆங்கிலத்தில் எழுதிய 'இரகசிய வழி' (The Secret way) என்னும் நூலைத் தழுவினதாகும். தமிழ்ச்சுவை, நாடகச்சுவை, கவிச்சுவை கலந்த இந்நூல் நாடகக் காப்பிய உலகில் தலையாயதாய் மிளிர்கின்றது.

வி.கே.சூரியநாராயண சாஸ்திரியார்

திரு.வி.கே. சூரியநாராயண சாஸ்திரியர் தம் பெயரைப் 'பரிதிமாற்கலைஞர்' எனத் தூய தமிழில் மாற்றி அமைத்துக் கொண்டார். கவிஞராயும் நாடக ஆசிரியராயும் ஒருங்கே புகழ்பெற்று விளங்கிய இவர், 'ஞான போதினி' என்னும் தமிழ்ப் பத்திரிகைக்கும் ஆசிரியராய் இருந்தார். நலிந்து கிடந்த நாடகத் தமிழ் மீண்டும் புத்துயிர் பெற வேண்டுமென்று பாடுபட்டார். அதன் காரணமாகவே 'நாடகவியல்' என்னும் நாடக இலக்கண நூலை இயற்றினார். 'பாவலர் விருந்து' என்ற பாடல் தொகுப்பு நூலையும், 'தனிப்பாசுரத் தொகை' என்ற இசைப்பாடல் தொகுப்பு நூலையும் இயற்றி வெளியிட்டார் அவற்றுள் சில, போப்பு அவர்களால் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டன என்பது

பம்மல் சம்பந்த முதலியார்

'பம்மல் சம்பந்த முதலியார்' அவர்கள் நம்மிடையே வாழ்ந்த 'தமிழ் நாடகத் தந்தை' ஆவர். 1891இல் தான் அமெச்சூர் சபைகளும் தோன்றின. நாடகப் பேராசிரியர் பம்மல் சம்பந்த முதலியார் சென்னையில் சுகுண விலாச சபையை நிறுவினார்... பம்மல் முதலியாரவர்கள் நாடகத்தைத் தொழிலாகக் கொள்ளாமல் கலை வளர்ச்சியையே நோக்கமாகக் கொண்ட, நாடகக் கலைக்கு ஓர் உயர்வான ஸ்தானத்தைத் தேடித்தந்தார்... பம்மல் சம்பந்த முதலியார் ஷேக்ஸ்பியர், காளிதாசன் ஆகியோரின் நாடகங்களை மொழி பெயர்த்ததோடு, கற்பனையாகவும் கமர் என்பது நாடகங்களுக்கு மேல் எழுதியிருக்கிறார். இவருடைய நாடகங்கள் யாவும் அமெச்சூர், தொழில் முறை சபைகள் ஆகிய இரு சாராராலும் மேடையில் நடிக்கப்பட்ட நாடகங்கள். 'மனோகரா' என்ற இவரது கற்பனை நாடகம், சென்ற 65 ஆண்டுகளாகத் தமிழ் நாடக மேடையில் அமரத்துவம் பெற்ற நாடகமாய் விளங்கி வருகிறது. தமிழ் நாடக உலகம் 'தமிழ் நாடகத் தலைமையாசிரியர்' என்று சங்கரதாஸ் சுவாமிகளையும், 'தமிழ் நாடகத் தந்தை' என்று பம்மல் சம்பந்த முதலியாரையும் இதயத்தில் வைத்துப் போற்றி வருகிறது'.¹

தவத்திரு சங்கரதாஸ் சுவாமிகள்

'ஒரு நாடகம் சிறப்பாக இருக்க வேண்டுமானால், அந்த நாடகத்தில் பங்கு கொள்ளும் நடிகர்களிடையே ஒழுங்கும் நியதியும் கட்டுப்பாடும் இருக்க வேண்டும்' என்று ஐம்பது

ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நாடக மேடை சீர்குலைந்திருந்த அந்த
நாளிலேயே குரல் எழுப்பிய பெரியார், தமிழ் நாடகத் தலைமை
யாசிரியர் இவர். சுவாமிகள் நாடக அமைப்புத் திறன் தெரிந்
தவர்; காட்சி அமைப்பின் நுணுக்கம் அறிந்தவர்; நாடகப்
போக்கு அமைப்பதில் நயங்கண்டவர். நாடகப் பாத்திரங்கள்
வாயிலாக வெளிவரும் பாடல்களிலும் உரையாடல்களிலும்
நல்ல பல கருத்துகளைப் பெய்து வைத்தவர். நாடகம்
பார்ப்போர் பண்பும் பயனும் பெற வேண்டுமென்று பாடு
பட்டவர். சுவாமிகள் ஏறத்தாழ நாற்பது நாடகங்களை எழுதி
யுள்ளார். அபிமன்யு சுந்தரி, சீமந்தினி, பவளக்கொடி,
சதியநுகுயா, பிரகலாதன், சிறுத்தொண்டர், சத்தியவான்
காவித்திரி சதி சுலோசனா, வள்ளி திருமணம் முதலிய நாடகங்
கள் அவற்றுள் சிலவாகும், வடமொழி நாடகமான மிருச்ச
கடிகையையும், ஷேக்ஸ்பியர் நாடகமான ரோமியோ ஜூலியத்,
சிம்பலைன் ஆகியவற்றையும் தமிழ் நாடகங்களாக்கியுள்ளார்.
நாடகத்திற்குப் பாடல்களையும் இவரே எழுதுவார்.
இவருடைய நாடகப் பாடல்களில் உணர்ச்சிக்கே முதலிடம்
நரப்பட்டிருக்கும். "ஒரே நாள் இரவில் நான்கு மணிநேரம்
நடைபெறக்கூடிய ஒரே நாடகம் முழுவதையும் அடித்த
திருத்தல் இல்லாமல் பாடல்கள், வசனங்களோடு எழுதி முடித்
தகத்தான தெய்வீக ஆற்றல் பெற்றவர் சங்கரதாஸ் சுவாமிக
சுவாமிகள் இயற்றியருளிய நாடகங்கள் தாம் தமிழ் நாட
கலை வளர்ச்சிக்கு, 'அடிப்படைச் செல்வங்கள்' எ
சொல்லலாம்:'''

தமிழில் சிறுகதை வளர்ச்சி

இன்று தமிழில் மிகுதியாய் வளர்ந்துவரும் கதைத் துறை எனலாம். மேலை நாட்டினர் தொடர்பால் தமிழ் உரைநடை யில் பல திருப்பங்கள் ஏற்பட்டன. மேலும், பத்திரிகைகளின் வளர்ச்சி சிறுகதை நாவல்களின் விரைந்த வளர்ச்சிக்கு வித்தூன்றிவிட்டது.

முதற்கண் சிறுகதையின் இலக்கணத்தைக் கருங்கக் காண்போம்; கவையான நிகழ்ச்சி அல்லது சூழ்நிலை அமைப்பு கவர்ச்சியான ஒரு காட்சி; நெருங்கிப் பின்னப்பட்ட சிறு நிகழ்ச்சிகள்; ஒருவரின் தனிப்பண்பு; ஒரு சிறு அனுபவம்; வாழ்க்கையின் ஒரு பெற்றி; அறவுணர்வால் விளைந்த ஒரு சிக்கல் - இவற்றுள் ஏதேனும் ஒன்று நல்ல சிறுகதையின் அடிப்படையாய் அமையலாம். "சிறுகதைகளில் நீண்ட வருணனைகளுக்கு இடமில்லை; கதைமாந்தரின் பண்பை விளக்குவதற்கோ கதை நிகழ்ச்சியைப் புலப்படுத்துவதற்கோ ஏற்ற அளவிற்கு உரையாடல் அமையலாம். மேலும், சிறுகதை 'குதிரைப் பந்தயம் போலத் தொடக்கமும் முடிவும் கவையுமிக்கனவாக இருத்தல் வேண்டும்' என்பார் செட்ஜ்விக்க.

தமிழில் பஞ்ச தந்திரக் கதைகளும், மதனகாமராஜன் கதையும், விக்கிரமதித்தன் கதையும் மிகப் பழமையானவை. கி.பி. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டிலே விளங்கிய வீரமா முனிவர், 'பரமார்த்த குரு கதை முதலிய கதைகளைத் தமிழில் எழுதினார். அஷ்டாவதானம் வீராசாமிச் செட்டியார் 'விநோத ரச மஞ்சரி' என்னும் நூலை எழுதினார். இதில் அவர்தம் சிந்தனையிலே மலர்ந்த சிறுகதைப் போக்கான கதைகளைக் காணலாம்.

கி.பி. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலே வாழ்ந்த மாயூரம் வேதநாயகம்பிள்ளை (1824 - 89) அவர்கள் 'பிரதாப முதலியார் சரித்திரமும்' 'சுகுண சுந்தரி கதையும்' எழுதினார். இந்நூல்கள்

இக்காலப் போக்குப்படி நாவல்கள் என்று கொள்ளப் பட்டாலும், இந் நெடுங்கதைக்கு இடையிடையே பல சிறுகதைகளும் மலர்ந்துள்ளன என்பதை நாம் அறிய வேண்டும். தனித்தமிழ்த் தந்தையார் மறைமலையடிகளார் (1876 - 1950) 'கோலாம்பாள் கடிதங்கள்' என்னும் நூலினை எழுதினார். இந்நூல் கடிதத் தொகுப்பேயானாலும், ஒவ்வொன்றும் ஒரு சிறுகதையேபோலத் தோற்றமளிக்கின்றது. ஆயினும் இவையெல்லாவற்றைக் காட்டிலும் வ.வே.சு.ஐயர் (1881 - 1925) அவர்கள் எழுதிய 'மங்கையர்க்கரசியின் காதல்' என்னும் நூல் சிறந்த சிறுகதைத் தொகுப்பு நூலாய் விளங்குகின்றது. சப்பிரமணிய பாரதியார் கவிஞராக மட்டுமின்றிச் சிறுகதை ஆசிரியராகவும் நமக்குக் காட்சியளிக்கிறார். அவர் எழுதிய 'திண்டிம சாஸ்திரி', 'ஸ்வர்ண குமாரி' முதலான கதைகள் சிறந்த கதைகளாகும்.

புதுமைப்பித்தன்

மறைந்துபோன சிறுகதை எழுத்தாளர்களில் மூவர் புகழ் பெற்றவர். முதலாமவர், விருத்தாசலம் என்ற இயற் பெயரினைக் கொண்ட 'புதுமைப் பித்தன்' (1906 - 1948) ஆவர். இவரைச் 'சிறுகதை மன்னன்' என்றும், 'தமிழ் நாட்டின் மாப்பலான்' என்றும் வழங்குவர். உலகத்தின் சிறந்த சிறுகதை களை 'உலகத்துச் சிறுகதைகள்', 'தெய்வம் கொடுத்த வரம்' என்ற இவர்தம் மொழிபெயர்ப்புத் தொகுதிகளில் காணலாம். 'கடவுளும் கந்தசாமிப்பிள்ளையும்' என்ற இவர்தம் கதை, பாத்திரப்படைப்பிற்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாய் விளங்குகின்றது. 'அன்று இரவு' ஒரு நல்ல கதை. இவருடைய சிறுகதைகள் பல, 'புதுமைப்பித்தன் கதைகள்' என்ற தலைப்பில் நூலாக வெளிவந்துள்ளன.

கு.ப.ரா.

இரண்டாமவர், கு.ப.ரா. எனச் சுருக்கமாக வழங்கப்படும் கு.ப. ராஜகோபலான் ஆவர். கற்பனை, மனத்தத்துவம் என்ற இரண்டும் இவர் சிறுகதைகளில் களிநடம் புரிவதைக் காணலாம். 'காணாமலே காதல்', 'புனர்ஜன்மம்' 'கனகாம்பரம்' முதலான இவர்தம் சிறுகதை தொகுதிகள், தேனினுமினிய செந்தமிழ்ச் சிறுகதைத் தொகுதிகளாகும். இவற்றுள்

கல்கி

மூன்றாமவர், சிறுகதை, நாவல் முதலான புதிய இலக்கியத் துறையில் தமக்கெனத் தனியானதோர் இடத்தினைப் பிடித்துக் கொண்டுள்ள 'கல்கி' எனப்படும் ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி ஆவர். இவரைத் தமிழ்ச் சிறுகதை இலக்கியத்தின் தந்தை எனலாம். எண்ணற்ற கதைகளை இவர் ஆசிரியராய் இருந்த ஆனந்த விகடன், கல்கி பத்திரிகைகளில் வெளியிட்டுள்ளார். 'காதலக் கள்ளன்', 'மயில்விழிமான்', 'ஒற்றை ரோஜா' என்பவை இவர்தம் சிறந்த சிறுகதைப் படைப்புகளாகும்.

தமிழில் நாவல் வளர்ச்சி

மனித மனம் கதையிலும் வரலாற்றிலும் ஆர்வம் காட்டுவது; உணர்ச்சிகளுக்கு ஒரு வடிவம் தரவேண்டும் என்று விரும்புவது. நாவல் வாழ்வே நாவல் எனலாம். எனவேதான், மேலை நாட்டு நாவல் ஒருவர் சாதாரண மனிதர்கூடத் தத்தம் வாழ்வினையே அடித்தெடுத்தெழுதினாற்கூட ஒரு நாவலாகி விடும் என்று அறிந்தார்.

மேலை நாட்டார் தொடர்பால் வளர்ந்த துறை, இந்த நாவல்துறை. முதற்கண் நாவலில் இலக்கணத்தை ஓரளவு கண்டறிந்தார். நம் வாழ்க்கையை அவ்வாறே எடுத்துக் காட்டுவதாகக் கண்டறிந்தார். அமைதி வேண்டுவதில்லை. வாழ்க்கையோடு இயைந்ததாக அமைதி வேண்டும்; மக்களின் வாழ்க்கையை விட உயர்ந்த வாழ்க்கையாக பெருமை மிக்க வாழ்க்கையாக - ஆற்றல் மிக்க வாழ்க்கையாகக் கதையின் கற்பனை அமையலாம். ஆயினும் மக்களின் உணர்ச்சிகளையும் குறிக்கோள்களையும் ஒட்டிய

பகுதி முழு

இத்துறையில் ஒரு இணையற்ற புகழ்பெற்றவர் டாக்டர் மு. வ. அவர்களே ஆவர். இவருடைய நாவலைப் படிப்போர் மனத்துள்ளம் பெறுவர். சங்க இலக்கியத்தில் சாரமான கருத்துகளை எல்லாம் இவர் நாவலில் காணலாம். சூய தமிழ் நடை யில் இவர் நாவல்கள் அமைந்திருக்கும். மங்கை, தேன்மொழி, மலர்விழி, அல்லி, அறவாழி, அருள்பயன், மணிமுதலிய சூய தமிழ்ப் பெயர்கள் இவர் நாவல்களில் இடம் பெற்ற பின்னரே, பலரும் இத்துறையில் - பாத்திரங்களுக்குப் பெயர்வைக்கும் துறையில் இவரைப் பின்பற்ற முனைந்தனர். 'பாவை' தொடக்க கால நூல். 'அந்த நாள்' பர்மாவிலிருந்து தமிழர் ஓடி வந்த நிகழ்ச்சியினை அவலந் தோன்ற வருணிக் கின்றது. 'செந்தாமரை' ஓர் உயரிய இலக்கியப் படைப்பு. ஒழுக்கத்தில் வழக்கி விழுவோர்க்கு எச்சரிக்கை தரும் நாவல் 'அல்லி'. 'கயமை' ஒரு புரட்சிப் படைப்பு. நாவலின் தலைப்பே புரட்சி அன்றோ. 'மலர் விழி' பண்பைப் பறை சாற்றும் நாவல். 'கரித்துண்டு' மேலை நாட்டப் படைப்புகளோடு ஒப்பிடத் தக்கது. 'நெஞ்சில் ஒரு முள்' நாவலின் தலைப்பு மட்டுமல்ல, நாவலைப் பிடித்து முடித்த நாம் பெறும் அனுபவமும் அந்தே. 'வாடாமலர்' இதுவரை இவர் எழுதிய நூல்களில் இறுதியானது. 'அகல்விளக்கு' சாகித்திய அகாடெமியின் ஐயாயிரம் ரூபாய்ப் பரிசினைப் பெற்ற நாவலாகும். 'கள்ளோ? காவியமோ?' என இவர் எழுதிய புகழ்பெற்ற நாவல் பலரின் இவ்வாழ்விற்குத் துணை கோலி உரமூட்டியுள்ளது. நெஞ்சைத் தொடும் நல்ல நாவல் 'பெற்ற மனம்'; அது திரைப்படமாகவும் வந்தது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் தலைசிறந்த சமுதாய நாவல் எழுத்தாளராகத் திகழ்ந்தவர் டாக்டர் மு. வ. அவர்களே ஆவர்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் இலக்கிய வளர்ச்சி

இவ்விருபதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ் பல்வேறு துறைகளிலும் செழித்து வளருவதனைக் காண நம் உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சி ஏற்படுகின்றது. சென்னையில் திரு.தி.சு. அவினாசி லிங்கம் செட்டியார் அவர்கள் கல்வி அமைச்சராயிருந்த போழுது 1946ஆம் ஆண்டு டிசம்பர்த் திங்களில் 'தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம்' நிறுவப்பட்டது. இக் கழகத்தின் நோக்கம் தமிழின் பண்டைச் சிறப்புகளைக் காப்பதும், இக்கால நடை முறைக்கு ஏற்ற பண்புகளைப் பெற்று விளங்கச் செய்வது யாகும். இக் கழகத்தின் முக்கியமான பணிகள் மூன்று. ஒன்று; தமிழில் பல்வேறு துறைகளிலும் வெளியாகும் சிறந்த நூல்களுக்குப் பரிசளித்தல்; இரண்டு: ஆண்டுதோறும் வெவ்வேறிடங்களில் தமிழ் விழா நடத்துதல்; மூன்று, கலைக் களஞ்சியம் தயாரித்தல்.

இம்மூன்று பணிகளும் சீரிய முறையிலே செயலாற்றப் பட்டு வருகின்றன. 750 பக்கங்கள் கொண்ட பத்துத் தொகுதிகள் கலைக்களஞ்சியமாக வெளியிடப் பெற்றுள்ளன. இஃது இந்திய மொழிகளிலேயே முதன் முயற்சியாகத் தமிழில் நடந்து வெற்றியும் கண்டு விட்டது. இதுபோது சிறுவர் கலைக் களஞ்சியம் பத்துத் தொகுதிகள் வெளிவந்து நிறைவுற்றுள்ளது.

தமிழ்நாட்டு வரலாறு

தொடக்கத்தில் நம் நாட்டு வரலாறு ஆங்கிலத்திலேயே எழுதப்பட்டுள்ளது. பி.டி.சீனிவாச ஐயங்காரின் 'தமிழர் வரலாறு' (History of the Tamils), எம்.சீனிவாச ஐயங்காரின் 'தமிழ் ஆராய்ச்சி' (Tamil Studies) இராமச்சந்திர தீட்சிதரின் 'வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முற்பட்ட தமிழர்' (Pre-Historic Tamils), கே.ஏ.நீலகண்ட சாஸ்திரியின் 'தென்னிந்திய வரலாறு' (A History of South India) என்பன ஆங்கிலத்தில் எழுந்த நூல்களாகும். திரு.சதாசிவ பண்டாரத்தார் 'பிற்காலச் சோழர் வரலாறு', 'பாண்டியர் வரலாறு' ஆகிய நூல்களையும், டாக்டர்

'தமிழக வரலாறு' முதலிய நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். 'தமிழக வரலாறு' ஆண்மைமலில் டாக்டர் கே.கே. பிள்ளை அவர்கள், 'தமிழக வரலாறு' இத்திய வரலாற்றினைத் 'தென்னிந்திய மொழிகல்' அவர்கள், 'தமிழக குழு' (Southern Languages Book Trust) முதலிய வெளியிடும் டாக்டர் மு.ஆ.ரோக்கியசாமி அவர்கள் 'தமிழக வரலாறு' என்னும் நூல்களை எழுதியுள்ளார். 'தமிழக வரலாறு' என்னும் நூலினை எழுதியுள்ளார். 'தமிழக பாடநூல் நிறுவனம் முதலாம் இராசராசன், (க.ந.திருநாவுக்கரசு எழுதியது) முதலிய பல சிறந்த வரலாற்று நூல்களை வெளியிட்டு வருகிறது.

திறனாய்வு நூல்கள்

திறனாய்வுத்துறை, மேனாட்டார் இலக்கியத்தினாலும் தொடர்பினாலும் வளர்ந்து வருகின்றது. மேலை நாடுகளிலே ஒரு திறனாய்வு நூலுக்கு ஒரு திறனாய்வு நூல் வெளிவரும் முன்னேற்றத்தினைக் காண்கிறோம். தமிழ் நாட்டில் திரு.வ.வே.சு.ஐயர் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய 'கம்ப ராமாயண ரசனை' (Kampa Ramayana - A Study) இத்துறையில் வழிகாட்டி நூலாகும். ரசிகமணி டி.கே.சிதம்பரநாத முதலியார் எழுதிய 'இதய ஒலி' அடுத்தபடியாய் அமைந்தது. மறைந்த பேராசிரியர் ஆ.முத்துசிவன் அவர்கள் எழுதிய 'கவிதை', 'அசோகவனம்', 'அசலும் நகலும்' என்னும் நூல்கள் நல்ல திறனாய்வு நூல்களாய் அமைந்தன அடுத்து, பேராசிரியர் அ.ச.ஞானசம்பந்தன் அவர்கள் எழுதிய 'இராவணன் மாட்சியும் வீழ்ச்சியும்', 'இலக்கியக் கலை' ஆகிய இரண்டு நூல்களும் தனி மதிப்பினைப் பெறுகின்றன. பின்னது பாடப் புத்தகமாகவும் பயன்படுகிறது. திரு.மார்க்கபந்து சர்மா அவர்களின் 'சிலப்பதிகார ரசனை' மேனாட்டு இலக்கிய ஆராய்ச்சிப் போக்கில் அமைந்துள்ளதாக்க்டர் மு.வரதராசனார் அவர்களின் 'இலக்கிய ஆராய்ச்சி' இலக்கியத்திறனை ஆயும் அளவுகோலாகப் பயன்படுகிறது. அவர் எழுதி வெளிவந்துள்ள நூல்களாம் 'இலக்கியத்திறன்' 'இலக்கிய மரபு' என்பன, இத்துறை நூல்களில் மணிமுடியாய் விளங்குகின்றன. டாக்டர் ந.சஞ்சீவி அவர்களின் 'இலக்கிய இயல் அ.ஆ' எனும் நூல் புதிய உத்தி முறையில் எழுதப்பட்ட நூலாகும்.